

รายงานการวิจัย

กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับ
เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

STRATEGIES FOR ENHANCING BUDDHIST INTEGRATION IN
ANTI-CORRUPTION FOR CHILDREN AND YOUTH
IN KHON KAEN PROVINCE

พระครูปลัด ทวี ชำยมณี

พระครูวุฒิธรรมสาร

พระมหามฆวินทร์ อามาตมนตรี

แสงอาทิตย์ ไทยมิตร

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับ
เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

STRATEGIES FOR ENHANCING BUDDHIST INTEGRATION IN
ANTI-CORRUPTION FOR CHILDREN AND YOUTH
IN KHON KAEN PROVINCE

พระครูปลัด ทวี ชำยมณี

พระครูวุฒิธรรมสาร

พระมหามฆวินทร์ อามาตมนตรี

แสงอาทิตย์ ไทยมิตร

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 2) สร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น และ 3) ถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพ และการทดลอง ผู้ให้ข้อมูล คือ เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 231 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความตรงของเนื้อหาระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดลอง One Group Pretest-Posttest Design โดยใช้สถิติ t-test (dependent Samples) กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้แทนสำนักงานพระพุทธศาสนา ผู้แทนพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 15 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้บรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 90.0 ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากรรมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากรรมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 89.2 ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากรรมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 91.8
2. กลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.02, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายด้าน 1) ด้านกลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.01, S.D. = 0.85) 2) กลยุทธ์

การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.88)

3. การทดสอบภาพรวมของการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิจัยการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตในเด็กและเยาวชน โดยเน้นการปลูกฝังหลัก "hiri" (ละอายแก่ใจ) และ "โอตฺตปฺปะ" (เกรงกลัวต่อบาป) เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบต่อสังคม กลยุทธ์นี้แนะนำให้ถ่ายทอดผ่านสื่อที่เข้าใจง่าย กิจกรรมการเรียนรู้ และการสอดแทรกในหลักสูตรการศึกษา เน้นการปฏิบัติเป็นแบบอย่างจากผู้ใหญ่ในสังคม เพื่อสร้างสังคมที่โปร่งใสและไม่ทนต่อการทุจริตระดับครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา

คำสำคัญ : กลยุทธ์, การเสริมสร้าง, พุทธบูรณาการ, การต่อต้านการทุจริต, เด็กและเยาวชน

Abstract

This research aims to: 1) study and analyze anti-corruption efforts for children and youth in Khon Kaen Province; 2) develop strategies for enhancing Buddhist integration in anti-corruption for children and youth in Khon Kaen province; and 3) convey strategies for enhancing Buddhist integration in anti-corruption for children and youth in Khon Kaen province. The research employs a mixed-methods approach, collecting quantitative, qualitative, and experimental data. The participants included 231 children and youth in Khon Kaen Province. The tool used was a 5-point Likert scale questionnaire with a content validity index between 0.80-1.00 and a reliability coefficient of 0.87. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and a one-group pretest-posttest design with a dependent samples t-test. Key informants included representatives from the Office of Buddhism, the Office of Social Development and Human Security, and the Child and Youth Council, totaling 15 individuals selected by purposive sampling. The research tool was an interview, and the data were analyzed descriptively.

The findings revealed that:

1. The level of behavior in using integrated Buddhist anti-corruption strategies among children and youth in Khon Kaen Province was good. The strategies included creating a society intolerant of corruption based on the Buddhist principle of shame (hiri), accounting for 90.0%. Elevating political will to combat corruption with correct conduct (samma kammanta) was 88.7%. Policy-level corruption prevention also required correct conduct, at 88.7%. Proactive anti-corruption systems should adhere to the principle of shame (hiri), at 89.2%. Reforming mechanisms and processes for anti-corruption should involve correct conduct (samma kammanta), at 91.8%.

2. Overall, the anti-corruption strategies for children and youth in Khon Kaen Province were at a high level ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.82). Considering individual aspects, the strategies for instilling anti-corruption consciousness in the Thai way were at a high level ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.85), and the strategies for enhancing anti-corruption

educational knowledge and understanding were also at a high level ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.88).

3. The overall test of using integrated Buddhist anti-corruption strategies for children and youth in Khon Kaen Province before and after the experiment showed a statistically significant difference at the 0.05 level.

4. The content of the file discusses research on using integrated Buddhist anti-corruption strategies for children and youth. It emphasizes instilling the principles of "hiri" (moral shame) and "otappa" (fear of wrongdoing) to promote honesty and social responsibility. The strategy suggests using easily understood media, learning activities, and embedding these values into educational curricula. It also highlights the importance of adults serving as role models to create a transparent society that does not tolerate corruption at the family, community, and school levels.

Keywords : Strategy, Enhancing, Buddhist Integration, Anti-Corruption, Children and Youth

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก คณะผู้บริหาร และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน คณะผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ศ.ดร.ชัยยุทธ ชินณะราศี และพระสุทธิวิจิตรเมธี, ดร. ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเนื้อหางานวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง อันเป็น ประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้สนับสนุนอุดหนุน ทุนวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณ ตลอดจนบูรพาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่าน

พระครูปลัด ทวี อกโย, ผศ.ดร.

หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อ	ก	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค	
กิตติกรรมประกาศ	จ	
สารบัญ	ฉ	
สารบัญตาราง	ซ	
สารบัญภาพ	ฌ	
บทที่ 1	บทนำ	
	1	
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 ปัญหาการวิจัย	4
	1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
	1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
	1.5 นิยามศัพท์	4
	1.6 ขอบเขตของการวิจัย	5
	1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	5
	1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย	6
	1.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
	1.10 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้	6
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	2.1 แนวคิดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต	8
	2.2 แนวคิดการเสริมสร้างการป้องกันการทุจริต	12
	2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพุทธบูรณาการ	15
	2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต	18
	2.5 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย	21
	2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
	2.7 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	36
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	38
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	38
	3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
	40
	45
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ก. ผลการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง ๓	47
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
ส่วนที่ 2 ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปบูรณาการฯ	48
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนฯ	54
ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปบูรณาการฯ	57
ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ฯ	59
ข. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ฯ	60
1. บริบทองค์กรและการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น	60
2. กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตฯ	61
ค. สนทนากลุ่ม ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปบูรณาการฯ	66
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	86
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	88
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	92
ภาคผนวก ง แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	97
ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามและการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	110
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองงานวิจัยการผ่านจริยธรรมในมนุษย์	120
ประวัตินักวิจัย	125

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดขอนแก่น	24
ตารางที่ 2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) 16 สาขา (ณ ราคาคงที่)	25
ตารางที่ 3 แสดงการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น	27
ตารางที่ 4 โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น	28
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและเงินลงทุนของธุรกิจนิติบุคคลของจดทะเบียนตั้งใหม่ฯ	29
ตารางที่ 6 แสดงผลผลิตการเกษตรของจังหวัดขอนแก่น	30
ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด (SWOT): จังหวัดขอนแก่น	30
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพฯ	48
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์ฯ	49
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของการถ่ายทอดกลยุทธ์ฯ	57
ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านสร้างสังคมฯ	58
ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านยกระดับเจตจำนงฯ	58
ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านสกัดกั้นการทุจริตฯ	58
ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านพัฒนาระบบป้องกันฯ	58
ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการปฏิรูปกลไกฯ	59
ตารางที่ 17 แสดงค่าความถี่ ร้อยละของข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ฯ	59

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 1 ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยเป็นต้นไป ให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมมีระบบและกระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อต้านทุจริต กลยุทธ์ที่ 3 ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต และกลยุทธ์ที่ 4 เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชนและบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อการต่อต้านทุจริต ซึ่งองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ เผยคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ปี 2020 ไทยได้ 36 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 อยู่ที่ 104 ของโลก (คณะกรรมการ ป.ป.ช. ,2560)

อย่างไรก็ตามปัญหาการทุจริตจะต้องได้รับการร่วมมือร่วมใจกันหลายฝ่ายในการที่จะแก้ไขปัญหาเชิงระบบของสังคมไทยให้หายไป โดยการเริ่มต้นจากการปลูกฝังความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ให้เข้าใจ โดยเฉพาะทางสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่จะได้เข้าถึงกลุ่มคนทุกระดับ จึงได้มีหลักสูตรเกิดขึ้น 5 หลักสูตร ประกอบด้วย 1) หลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน (รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต) 2) หลักสูตรอุดมศึกษา (วัยใสใจสะอาด “Youngster with Good Heart) 3) หลักสูตรตามแนวทางรับราชการทางกลุ่มทหารและตำรวจ 4) หลักสูตรวิทยากรผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต 5) หลักสูตรโค้ชเพื่อการรู้คิดต้านทุจริต เพื่อการเปลี่ยนแปลงวิธีคิด (Paradigm Shift) ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 50 ที่ได้บัญญัติให้เป็นหน้าที่ปวงชนชาวไทยจะต้องไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทุกรูปแบบ และในมาตรา 63 บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจากการทุจริตและประพฤตินิยมชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสโดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ ที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ใน

ระยะที่ 3 โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมในการปราบปรามทุจริต (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (พ.ศ.2564 – 2568) ในปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายความโปร่งใสในการบริหารงาน เช่น นโยบายต่อต้าน การทุจริตในองค์กร นโยบายการไม่รับของขวัญ นโยบายความโปร่งใสในการสรรหาบุคลากร เป็นต้น ทั้งนี้มหาวิทยาลัยได้ขอความเห็นชอบต่อสภามหาวิทยาลัยในการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการ บริหารความเสี่ยง และ คณะกรรมการธรรมาภิบาล และจะประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2564 ต่อไป (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย , 2563) และยังสอดคล้องกับแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของจังหวัดขอนแก่น โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตจังหวัดขอนแก่นได้จัดทำแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 – 2564) จังหวัดขอนแก่น โดยใช้กรอบแผนป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 – 2564) ของกระทรวงมหาดไทยเป็นแนวทางในการจัดทำแผน ฯ ซึ่งได้มีการปรับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้การขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของจังหวัดขอนแก่น (ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทุจริตจังหวัดขอนแก่น, 2560) ซึ่งเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ร่วมกับ ป.ป.ช. จัดโครงการบูรณาการแนวทางการร่วมมือทางศาสนาในการต่อต้านการทุจริต โดยการประยุกต์หลักธรรมคำสอนกับหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา ครั้งที่ 1 ประจำปี 2564

จังหวัดขอนแก่น ได้แบ่งส่วนราชการ ตาม พรบ.ระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ดังนี้ 1) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ หน่วยราชการส่วนภูมิภาค 33 แห่ง อำเภอ 26 อำเภอ ตำบล 202 ตำบล หมู่บ้าน 2,331 หมู่บ้าน และชุมชน 389 ชุมชน 2) การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 6 แห่ง เทศบาลตำบล 78 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 139 แห่ง 3) หน่วยราชการส่วนกลางและรัฐวิสาหกิจ 227 แห่ง ซึ่งจังหวัดขอนแก่น ใน ปี 2559 พบว่า มีบุคลากรผู้ถูกร้องเรียน 145 ราย โดยแยกเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการบริการ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.52 การร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.03 ร้องเรียนเกี่ยวกับการพฤติกรรม จำนวน 55 ราย ร้อยละ 33.93 และร้องเรียนเกี่ยวกับการไม่เป็นธรรม จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.52 ซึ่งแสดงถึงปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการในหน่วยงานต่าง ๆ ยังเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดขอนแก่น (ศูนย์ป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตจังหวัดขอนแก่น, 2560) จึงมีความจำเป็นในการที่จะศึกษาวิจัยโดยใช้หลักพุทธศาสนาเข้าไปบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยที่เน้น “พระพุทธศาสนาได้ยกระดับและเคียงคู่ไปกับสรรพวิทยาของมวลมนุษย์เพื่อให้องค์ภูมิแห่งพุทธปรัชญา ปรากฏอยู่ท่ามกลางความเป็นเลิศของสรรพวิชา” หลักธรรมที่บูรณาการในการต่อต้านการทุจริต หลักมรรค 8 ได้แก่ 1) เห็นชอบ (สัมมาทิฏฐิ) 2) ดำริชอบ (สัมมาสังกัปปะ) 3) เจรจาชอบ (สัมมาวาจา) 4) กระทำชอบ (สัมมากรรมันตะ) 5) เลี้ยงชีวิตชอบ (สัมมาอาชีวะ) 6) พยายามชอบ (สัมมาวายามะ) 7) ระลึกชอบ (สัมมาสติ) 8) ตั้งจิตมั่นชอบ (สัมมาสมาธิ) (ธัชฐ์ชาพัฒน์ ยุกตานนท์, 2562)

แผนงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น คณะนักวิจัยมีประสบการณ์การทำงานและการวิจัยในพื้นที่ที่มีการบูรณาการระหว่างศาสตร์ ได้แก่ สังคมสงเคราะห์ รัฐศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และพุทธศาสนาและปรัชญา และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน สถานศึกษาในจังหวัดขอนแก่น และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เป็นต้น โครงการวิจัยนี้ จะเกิดผลผลิต ผลกระทบ กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ที่เป็นนวัตกรรม คือ กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ผลกระทบเชิงวิชาการจะได้รับความวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ จำนวน 1 บทความ ส่วนประโยชน์เชิงชุมชนและสังคมนั้น จะทำให้เกิดองค์ความรู้ในการต่อต้านการทุจริตตามพุทธบูรณาให้กับเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ในเชิงนโยบาย ข้อมูลและแนวทางที่ได้จากโครงการวิจัยนี้ หน่วยงานภาครัฐ และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องนำไปใช้กำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ในการมีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตตามแนวทางพุทธบูรณาการที่จะช่วยขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้หลุดพ้นปัญหาการทุจริตในประเทศไทยต่อไป

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากร และมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เป็นต้น

1.2 ปัญหาการวิจัย

- 1.2.1 การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นควรจะเป็นอย่างไร
- 1.2.2 กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นจะมีวิธีการถ่ายทอดอย่างไรบ้าง
- 1.2.3 การถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น มีลักษณะอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น
- 1.3.2 เพื่อสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น
- 1.3.3 เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

1.4 สมมติฐานการวิจัย

- 1.4.1 เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นได้รับการถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต ได้ในระดับปานกลาง
- 1.4.2 เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นมีการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจนและแน่นอน

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการ (Strategies for Promoting Buddhist Integration) หมายถึง การนำกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการมารวมกัน ได้แก่ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ และการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ

1.5.2 พุทธบูรณาการ (Integrated Buddhism) หมายถึง การบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมาย และ แนวทางของพระพุทธศาสนา โดยการวิจัยนี้เป็นการนำหลัก

มรรค 8 มาบูรณาการกับการต่อต้านการทุจริต ดังนี้ 1) เห็นชอบ (สัมมาทิฐิ) 2) ดำริชอบ (สัมมาสังกัปปะ) 3) เจรจาชอบ (สัมมาวาจา) 4) กระทำชอบ (สัมมากัมมันตะ) 5) เลี้ยงชีวิตชอบ (สัมมาอาชีวะ) 6) พยายามชอบ (สัมมาวายามะ) 7) ระลึกชอบ (สัมมาสติ) 8) ตั้งจิตมั่นชอบ (สัมมาสมาธิ)

1.5.3 การต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption) หมายถึง การต่อต้านการกระทำของบุคคลที่มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ อาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมาจนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิด โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ของส่วนรวม) แต่กลับคำนึงถึงประโยชน์ของตนเอง

1.5.4 เด็กและเยาวชน (Youth) หมายถึง “เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปี บริบูรณ์ “เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 (กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์, 2566)

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นกลุ่มสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 546 คน (ข้อมูลสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น, 2564) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวน 231 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนกลุ่มเป้าหมายเชิงปริมาณ ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครให้กับสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 26 อำเภอ ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ฉะนั้น การวิจัยครั้งนี้ จึงมีเงื่อนไขเป็นข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและอภิปรายกลุ่มย่อยไม่ประสงค์ให้ระบุชื่อในการอ้างอิง ประกอบการเขียนรายงานการวิจัย คณะผู้วิจัยจึงเขียนความคิดเห็นในภาพรวม เว้นแต่รายที่จำเป็นต้องอ้างอิงในเชิงวิชาการเท่านั้น

1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย

ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ข้อจำกัดด้วยเวลาในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก เนื่องจากบุคคลเหล่านี้สามารถ เจียดเวลาให้นักวิจัยได้อย่างจำกัดและบางท่านที่ต้องอาศัยการประสานงานเชิงซ้อน ทั้งอย่างไม่เป็นทางการ อย่างเป็นทางการ และนัดหมายเพิ่มเติม จึงทำให้ต้องมีการเดินทางจัดเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้น หลายครั้งต่อหนึ่งท่าน

2. ข้อจำกัดด้วยเวลาที่บางท่านไม่สามารถจัดเวลาให้นักวิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกได้ หรือจัดให้ได้ในช่วงเวลาที่จำกัด เพียง 30 นาที จึงทำให้ต้องยกเว้น การจัดเก็บข้อมูลในบางท่าน

อย่างไรก็ตาม คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์แทน ซึ่งพอได้ข้อมูลทดแทนพอสมควร

1.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.9.1 ด้านวิชาการ: ได้บทความวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ จำนวน 2 บทความ

1.9.2 ด้านสังคม: จะทำให้เกิดองค์ความรู้ในการต่อต้านการทุจริตตามพุทธบูรณาการให้กับเด็กและเยาวชน

1.9.3 ด้านนโยบาย: ข้อมูลและแนวทางที่ได้จากโครงการวิจัยนี้ หน่วยงานภาครัฐ และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องนำไปใช้กำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ในการมีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตตามแนวทางพุทธบูรณาการต่อไป

1.10 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้

1.10.1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.10.2 พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.10.3 สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

1.10.4 สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดขอนแก่น

1.10.5 สถานศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน ในจังหวัดขอนแก่น อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต
- 2.2 แนวคิดการเสริมสร้างการป้องกันการทุจริต
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพุทธบูรณาการ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต
- 2.5 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต

แนวคิดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริตยึดหลักยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ 3 เริ่มจากปี พ.ศ. 2560 จนถึงปี พ.ศ. 2564 ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและ เกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะ สูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมี พฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤติมิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ 3 สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปฏิรูปกลไก

และกระบวนการปราบปรามการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็น รูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะ ที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหาร จัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง (คณะกรรมการ ป.ป.ช. ,2560)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562) ได้กำหนดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริตในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี เป็นยุทธศาสตร์ที่ยึดวัตถุประสงค์หลักแห่งชาติเป็นแม่บทหลัก เพื่อเป็นกรอบการกำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนา การลงทุนของภาคเอกชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติการบริหารราชการแผ่นดิน การจัดสรรงบประมาณ ฯลฯ ดังนั้น ทิศทางด้าน การป้องกันและปราบปรามการทุจริตการสร้าง ความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดินของหน่วยงานภาครัฐ ทุกหน่วยงานจะถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ชาติ (วิสัยทัศน์ประเทศระยะ 20 ปี) และยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ 5 ปี เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์“ ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจโดยมีกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี(พ.ศ. 2561 – 2580) ดังนี้

1. ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืนเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัย และพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนาภพนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบ ธุรกิจ ฯลฯ

3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของ

ชุมชน

(5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนา บุคลากรภาครัฐ

(4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

(6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.2 แนวคิดการเสริมสร้างการป้องกันการทุจริต

มิติที่ 1 การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่บุคลากรทั้งข้าราชการการเมืองฝ่ายบริหาร ข้าราชการการเมืองฝ่ายสภาท้องถิ่น และฝ่ายประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการประพฤติตามประมวลจริยธรรม สร้างจิตสำนึกและความตระหนักที่จะไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือ การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่ประชาชนทุกภาคส่วนในท้องถิ่น การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่เด็กและเยาวชน

มิติที่ 2 การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหาร มาตรการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ สร้างความโปร่งใสในการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามหลักคุณธรรม ทั้งในเรื่องการ บรรจุแต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง/เงินเดือน และมอบหมายงานสร้างความโปร่งใสในการบริหารการเงิน งบประมาณ การจัดหาพัสดุ การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินของทางราชการ โดยยึดถือและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด สร้างความโปร่งใสในการให้บริการสาธารณะ/บริการประชาชน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนโดยทัดเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ มาตรการการใช้ดุลยพินิจและใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการเกี่ยวกับการบริการประชาชน รายละเอียดที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน เปิดเผย ณ ที่ทำการและในระบบเครือข่ายสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งอนุญาต อนุมัติ ปฏิบัติราชการแทนหรือ การดำเนินการอื่นใดของผู้มีอำนาจในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเชิดชูเกียรติแก่หน่วยงาน/บุคคลในการดำเนินกิจการ การประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ประจักษ์ ยกย่องเชิดชูเกียรติที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม ยกย่องเชิดชูเกียรติที่ให้ความช่วยเหลือกิจการสาธารณะของท้องถิ่น ยกย่องเชิดชูเกียรติที่ดำรงตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มาตรการจัดการในกรณีได้ทราบ หรือรับแจ้งหรือตรวจสอบพบการทุจริต ดำเนินการให้มีข้อตกลงระหว่างบุคลากรในองค์กรได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ ซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม และการบริหารราชการกิจการบ้านเมืองที่ดี ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กรณีมีเรื่อง

ร้องเรียนกล่าวหาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่โดยมิชอบ เป็นต้น (คณะกรรมการ ป.ป.ช. ,2560)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) จึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่สอง (พ.ศ. 2556 – 2560) ไว้ 5 ยุทธศาสตร์ คือ หนึ่งปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริตเน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะสองบูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ สามพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ สี่พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และห้าเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2557)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, (2560) มาตรา 76(3) ได้กำหนดให้ "รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว" จากที่มาดังกล่าวรัฐบาลจึงเสนอกฎหมายโดยความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้มี "พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562" ซึ่งกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ 7 ประการ ได้แก่

(1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับสภาพคุณงาม

ความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว”

เดชชาติ ตริทรัพย์, (2561) ได้กล่าวถึง แนวทางการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการไทย ไว้ 10 ข้อ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบ โดยให้ยึดถือระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการ มติ ครม. หรือวิชาชีพ

2. ไม่ควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรภาครัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และนำอุปกรณ์เครื่องใช้ของราชการไปใช้เป็นทรัพย์สินส่วนตัว

3. ควรส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร และประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมหรือโครงการให้ประชาชนทราบทุกขั้นตอนพร้อมกับการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและจริงจัง

4. ควรส่งเสริมการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน แผนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พร้อมกับมอบหน้าที่ให้ชัดเจนแล้วแจ้งให้ประชาชนทราบ โดยผู้บังคับบัญชาต้องติดตามการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

5. ควรส่งเสริมให้มีการบริหารด้วยความรวดเร็ว ด้วยระบบ One Stop Service อย่างเสมอภาค มีอัธยาศัยไมตรีและตรงต่อเวลา

6. ควรส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อลดขั้นตอนในการทำงานพร้อมกับการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและความคุ้มค่า

7. ควรส่งเสริมให้มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานให้ชัดเจนและเมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ได้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าประสงค์ควรให้รางวัลแก่พนักงานคนนั้น ๆ

8. ควรส่งเสริมให้มีการประเมินผลโครงการทั้งก่อนและหลังเป็นระยะ ๆ จากคณะกรรมการที่มาจากชุมชน

9. ควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรภาครัฐได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถให้ทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยการหมุนเวียนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและการให้โอกาสไปศึกษาดูงานที่หลากหลาย

10. ควรส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพพร้อมกับการตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอย่างสม่ำเสมอ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพุทธบูรณาการ

แนวคิดการบูรณาการหลักธรรมตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรต่างๆ ได้นำไปเป็นแบบแผนในการปฏิบัติตนนั้น นับเป็นการวางรากฐานแห่งความมั่นคงทางศีลธรรมให้แก่ผู้คน ก่อนที่บุคคลเหล่านั้นจะได้รับบทบาทหน้าที่เป็นผู้นำและผู้ตามในองค์กร ทำหน้าที่บริหารจัดการองค์กร ของตนเองให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างถูกต้องชอบธรรม สามารถปฏิบัติตนหรือครองตนให้อยู่ในหลัก แห่งคุณธรรมจริยธรรม เมื่อมีความตระหนักในคุณงามความดีอย่างแน่วแน่มั่นคงแล้ว โอกาสที่จะเกิดการ ทุจริตประพฤตินิยมชอบในกระบวนการทำงานในองค์กร ย่อมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากมีกรอบแห่งพุทธศาสตร์ เป็นเสมือนรั้วที่คอยขวางกั้นมิให้อำนาจของบาปทุจริตมีอำนาจเหนือจิตใจจนอาจครอบงำนำบุคคลให้หลง ผิดและประพฤตินิยมชอบได้ ฉะนั้นแนวคิดในการบูรณาการหลักธรรมจึงจำเป็นต้องนำมาเป็นหลักในการ กำหนดกรอบหรือเป็นกลไกมิให้บุคคลประพฤตินอกกรอบแห่งศีลธรรมได้ อันเป็นการปลุกมโนธรรมสำนึก ไว้ในใจให้งอกงามแบ่งบานเป็นพื้นฐานแล้วนั่นเอง

หากจะบูรณาการหลักการตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มผู้บริหารและสมาชิกในองค์กร เหล่านี้ จะต้องเป็นจริยธรรมขั้นสูง ซึ่งได้แก่ มรรคมีองค์ 8 ประการ ซึ่งเป็นหลักการที่ถือว่าเป็นแนวทางที่ นำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคมได้เมื่อมองในระดับโลกียะ แต่หากมองในระดับโลกุตระแล้วนับเป็น หนทางที่นำไปสู่การดับทุกข์ได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดแท้จริง สำหรับประเด็นนี้ผู้เขียนมองว่าการจะสร้าง จริยธรรมและจิตสำนึกที่รับผิดชอบให้กับผู้บริหารและสมาชิกในองค์กร เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันให้แก่ผู้คนได้นั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับมรรคมีองค์ 8 อยู่ 2 ประการเป็นสำคัญ คือประการแรก จะต้องมิตักษณคติที่ถูกต้องตั้งงามที่เรียกว่าสัมมาสังกัปปะก่อนแล้วจึงค่อยพัฒนาตนเองจากความใคร่ครวญ อันรอบคอบรัดกุมนั้นไปสู่การปฏิบัติตนให้อยู่ในความเพียรอันถูกต้องตั้งงามที่เรียกว่าสัมมาวายามะเป็น ลำดับไป สุดท้ายการบูรณาการหลักธรรมดังกล่าวจึงจะส่งผลให้เกิดมโนธรรมสำนึกผลักดันให้เกิด พฤติกรรมการละอายชั่ว (หิริ) กลัวบาป (โอตตปปะ) และกระตุ้นให้หลีกเลี่ยงและหนีห่างจากการทุจริต (Anti-corruption) ได้อย่างแน่วแน่มั่นคง (Phraphromkhunakorn (P.A. Payutto), 2000)

ชุมศักดิ์ นรารัตน์วงศ์และคณะ (2562) ได้ให้ความเห็นว่า หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนานั้นถือ ว่าบุคคลชาติหลักธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียกว่า “หลักขรราวาสธรรม 4” คือ หลักธรรมสำหรับผู้ครอง

เรือนมออยู่ 4 ประการ คือ 1) สัจจะ คือ ชื่อสัตย์สุจริต, ชื่อตรงและจริงใจต่อหน้าที่การงานของตน 2) ทมะ คือ การฝึกฝนอบรมตนเอง และข่มใจตนเองไม่ให้ไปยึดติดกับอบายมุข คือ ความโลภ อยากได้ในสิ่งที่ไม่ใช่ของตน, ความโกรธ, ความหลง เป็นต้น 3) ขันติ คือ ความอดทน หมายถึง อดทนต่อกิเลส ต่อสิ่งยั่วยุ ต่อราคะที่จะเข้ามาครอบงำจิตใจของตนไม่ให้หลงไปกระทำความผิดนั้น ๆ 4) จาคะ คือ การสละ หมายถึง การสละกิเลส, สละอารมณ์ออกไปจากใจของตนไม่ยึดมั่นถือมั่นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยจิตใจของเรา นอกจากหลักธรรมเรื่องของฆราวาสธรรมแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ทุกคนจะต้องมีนั่น ก็คือ “hiri โอตตปปะ” หิริ คือ ความละอายต่อบาป ละอายต่อการทำความชั่ว โอตตปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อบาปหรือการทำความชั่ว หลักธรรมข้อนี้เป็นหลักธรรมที่เตือนสติให้เราหยุดคิดไตร่ตรองก่อนที่จะกระทำการใด ๆ และผลของการกระทำนั้น ๆ ว่าเป็นผลดีหรือไม่ดีต่อตนเองและคนอื่น เพื่อให้เกิดความละอายใจต่อการทำความชั่ว ต่อการประพฤติกุศลทั้งหลายและเกรงกลัวต่อความชั่วต่อผลของความทุจริตที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง

ธรรมาธิบดี (2562) ได้อธิบายว่า การแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันโดยอาศัยหลักธรรมนั้น ซึ่งได้แก่ มรรคมีองค์ 8 โดยการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันสำหรับข้าราชการ ผู้เขียนมองว่าข้าราชการจะต้องมีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามาปรับใช้ในการทำงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน จึงต้องนำหลักธรรมมรรคมีองค์ 8 เข้ามาปรับใช้ซึ่งจะนำมาใช้อยู่ 5 องค์ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่

1. ความดำริชอบ ได้แก่ ดำริในการไม่เบียดเบียนผู้อื่น หมายความว่า การจะคิดอ่านหรือทำอะไรทั้งหมดที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะและการดำเนินชีวิตของตน จะต้องไม่เบียดเบียนหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ข้าราชการจะต้องมีความคิดดี คิดชอบ มองประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก มีความรับผิดชอบ และคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นสำคัญ ไม่กระทำการใด ๆ อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้ง และผลกระทบเชิงลบต่อสังคมและสาธารณะชน

2. เจรจาชอบ ได้แก่ การไม่ประพฤตชั่วทางวาจาอันได้แก่ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ยุยงให้เขาแตกร้างกัน ไม่พูดคำหยาบคาย ไม่พูดเพ้อเจ้อเหลวไหลไร้สาระ การเจรจาปราศรัยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าราชการ การพูดจาโดยใช้คำพูดที่ส่อเสียด ยุยงให้เขาแตกร้างกันหยาบคายไม่เป็นอริยะต่อกัน จะทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงและเกิดรอยร้าวลึกยากเกินกว่าจะแก้ไข

3. กระทำชอบ ได้แก่ กายสุจริต ทำการงานชอบ โดยประกอบการทำงานที่ไม่ผิดประเพณีไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม และเว้นจากการทุจริต 3 อย่าง ได้แก่ การเบียดเบียนฆ่าสัตว์ตัดชีวิต การลักขโมย และฉ้อฉลคดโกง แกล้งทำลายผู้อื่น การประพฤติผิดในกาม สิ่งเหล่านี้จะเกี่ยวเนื่องกับการทำงานที่ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ฉ้อฉล คดโกง ไม่แกล้งทำลายผู้อื่นซึ่งข้าราชการจะต้องกระทำการใด ๆ ด้วยความชอบทำ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน ยึดหลักของกฎหมายและประโยชน์ที่จะเกิดกับประชาชนเป็นหลักใหญ่

4) พยายามชอบ ได้แก่ มีความเพียรชอบ 4 ประการ ได้แก่ เพียรระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น เพียรละบาปหรือความชั่วที่เกิดขึ้นแล้ว เพียรทำกุศลหรือความดีให้เกิดขึ้นเพียรรักษากุศลหรือความดีที่เกิดขึ้นแล้วให้คงอยู่ การเพียรระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน หมายความว่า หากข้าราชการป้องกันตนหรือจิตใจของตนมิให้ประพฤติปฏิบัติชั่วได้แล้วนั้น ก็จะไม่นำไปให้เกิดการกระทำผิดใด ๆ ได้ การละเว้นไม่กระทำการใดที่เป็นบาป ก็จะช่วยส่งเสริมให้ข้าราชการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคมและต่อประเทศชาติ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น หากข้าราชการไม่คิดที่จะกระทำการใด ๆ ไม่ดีหรือประพฤติปฏิบัติตนไปในทางชั่วตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว การทุจริตคอร์รัปชันก็จะไม่เกิดขึ้น

5) ตั้งจิตมั่นชอบ ได้แก่ ฌาน 4 คือ ตั้งใจชอบ ทำจิตให้สงบระงับจากกิเลส เครื่องเศร้าหมอง ให้มีอารมณ์แน่วแน่เป็นอันเดียว เพื่อให้จิตจดจ่อไม่ฟุ้งซ่าน หากอารมณ์อันไม่มีโทษให้จิตยึด จะได้ไม่พრაไปหลายทาง ได้แก่ การเจริญฌานทั้ง 4 คือ ข้าราชการจะต้องทำจิตให้สงบระงับจากกิเลส ความโลภ ที่เกิดจากความอยากได้อะไรก็มี ซึ่งจะเป็นหนทางลดการหาช่องทางในการสร้างประโยชน์ให้กับตนและพวกพ้องจากช่องว่างในกระบวนการด้านการดำเนินนโยบายสาธารณะ ซึ่งนั่นก็หมายถึง การทุจริตคอร์รัปชันทั้งเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ ในทางพระพุทธศาสนา การแสวงหาเกิดจากความต้องการ แต่ความต้องการที่ปนเปื้อนด้วยกิเลสนั้นเป็นความต้องการที่ไม่ดี ความไม่สงบในจิตใจจากความต้องการที่ครอบงำด้วยกิเลส จะทำให้ข้าราชการถูกครอบงำด้วยกิเลส และจะกระทำการใด ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือกิเลสในใจตน โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ชั่วดี และไม่สนใจกระบวนการ ขอเพียงให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการเป็นพอ กิเลสในใจจึงเป็นต้นตอของการหาช่องทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนพอใจ และเมื่อใดที่ไม่สามารถได้สิ่งเหล่านั้นมาอย่างถูกต้องตามครรลองครองธรรมก็จะหาทางทุจริตคอร์รัปชันด้วยวิธีต่าง ๆ

เมื่อกล่าวโดยสรุป ผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรเป็นผู้ดูแลและทำหน้าที่บริหารจัดการองค์กร จึงต้องมีโนธรรมสำนึกในระดับสูงกว่าบุคคลทั่วไป จะต้องเริ่มต้นจากการดำรงชอบ (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นให้เดือดร้อนจากการทุจริตก่อน ต่อด้วยการบริหารจัดการองค์กรในลักษณะที่ผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรจะต้องมีความคิดดีเห็นชอบ มองประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก บริหารจัดการองค์กรอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบ และคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นสำคัญ ไม่กระทำการใดๆ อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งและผลกระทบเชิงลบต่อสังคมและสาธารณชนเป็นพื้นฐาน จากนั้นจึงต้องมีความเพียรชอบ (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น อันเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันมิให้เกิดขึ้น หากป้องกันตนเองหรือระมัดระวังจิตใจของตนมิให้ประพฤติทุจริตได้แล้วนั้น ก็จะไม่นำพาให้เกิดการกระทำผิดใดๆ ทางกายและวาจาได้ การละเว้นไม่กระทำการใดที่เป็นบาป ก็จะช่วยส่งเสริมให้นักการเมืองและข้าราชการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติได้ในที่สุด

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต

แนวคิดการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยบทบาทของภาคประชาชน (ป.ป.ช.ภาคประชาชน) เป็นช่องทางหนึ่งที่จะรักษาผลประโยชน์ของชาติโดยอาศัยการมีส่วนร่วม ของประชาชนภายใต้พื้นฐานความเข้าใจว่าคนไทยทุกคนต้องมีส่วนรับผิดชอบดูแล อนาคตและความอยู่รอดของชาติไทยของเรา ในการที่ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบความโปร่งใสของภาครัฐ ในฐานะ ป.ป.ช.ภาคประชาชนนั้นจึงต้องมีหลักการทำงาน (1) ต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะอาสาเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง จริง ๆ นั่นคือต้องมีความเป็นผู้มีจิตอาสา มีความเสียสละ อดทนกล้าหาญ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใส ไม่ใช่อำนาจหน้าที่เพื่อการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ให้แก่พรรคพวก นั้นหมายความว่าเราต้องมีภูมิคุ้มกันให้กับตัวเองโดยการดำเนินชีวิตแบบ ปรัชญาพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (2) ต้องติดตามข่าวสารทางปัญญาให้กับตัวเองตลอดเวลา นั่นคือต้องมีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช.ภาคประชาชน และต้องแสวงหาความรู้ให้เท่าทันเทคนิคกลโกง การทุจริตคอร์รัปชันด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักในการทำงานให้ถูกต้องและ เป็นที่น่าเชื่อถือของสังคม (3) ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนด้วยตนเอง การติดตามข่าวสารทางปัญญาให้กับประชาชนโดยการให้ความรู้หรือการเสนอแนะช่องทางใน การตรวจสอบความโปร่งใสของการทำงานของภาครัฐ การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องและการ

ชี้ให้เห็นอันตรายของการทุจริตคอร์รัปชัน (4) การเฝ้าระวังพื้นที่ที่เห็นว่าสุ่มเสี่ยงต่อการแสวงหาผลประโยชน์การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครแจ้งข้อมูลข่าวสารที่ไม่ชอบมาพากลต่าง ๆ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติได้ทันการ (5) ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อรณรงค์ต่อต้านการทุจริตอย่างต่อเนื่องในชุมชน หมู่บ้าน ตำบล และในทุกภาคส่วนของสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาทุกระดับเพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงภัยร้ายของการทุจริตคอร์รัปชัน (6) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าไปมีบทบาทในการป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งทุกระดับ ไม่ว่าจะในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่นเพื่อการคัดกรองคนดีมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมเข้ามาบริหารประเทศ ป้องกันคนไม่ดีไม่ให้เข้ามาแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ให้ส่งเสริมคนดีให้คนดีได้ปกครองบ้านเมืองและควบคุม คนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้ (7) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าไปมีบทบาทในการป้องกันการทุจริตการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นการปกครองที่ใกล้ชิดตัวของพี่น้องประชาชนมากที่สุดโดยการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมกำหนดนโยบายการบริการสาธารณะให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนได้เข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ประชาชนประเมินการทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นของตน เป็นต้น (8) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นและรับฟังข้อเสนอแนะของสาธารณะชน เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงการทำงานของ ป.ป.ช.ภาคประชาชน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (9) จัดให้มีกิจกรรมเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณยกย่องให้กำลังใจและช่วยกันรณรงค์ปกป้องคนที่ทำความดีมีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมเพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม (10) หามาตรการรองรับการทำงานและคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ ป.ป.ช. ภาคประชาชน และเครือข่าย (11) ให้มีการประชาสัมพันธ์ผลงานของ ป.ป.ช.ภาคประชาชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนได้ทราบและรณรงค์ให้ประชาชน เข้าร่วมกันเป็นเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบกับ ป.ป.ช.ภาคประชาชนกันอย่างกว้างขวางซึ่งจะยังประโยชน์ในการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนด้วยตนเองได้ร่วมกันรักษาผลประโยชน์ของชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช., 2560)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ ปลอดภัยการทุจริตและประพฤติมิชอบมีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกกระดับ มีวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น และสร้าง

จิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ มีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยมีเป้าหมายระดับประเด็น คือ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยพิจารณาดัชนีการรับรู้การทุจริตหรือดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทย ซึ่งจัดอันดับโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI) ประเทศไทยมีคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตในปี 2562 อยู่ที่ 36 คะแนน คงที่เท่ากับในปี 2561 ทั้งนี้ ในการจัดอันดับปรับลดลงจากอันดับที่ 99 เป็นอันดับที่ 101 จากทั้งหมด 180 ประเทศ และในกลุ่มประเทศอาเซียนไทยได้อันดับลดลงจากอันดับที่ 5 ในปี 2561 เป็นอันดับที่ 6 ในปี 2562 ข้อมูลสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชันในประเทศที่ยังไม่ลดลงซึ่งส่งผลให้อาจไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ที่อันดับที่ 1 ใน 54 หรือ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 50 คะแนนไว้ภายในปี 2565 (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 21, 2566)

ทั้งนี้ ยังคงมีประเด็นท้าทายที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ได้แก่ (1) การส่งเสริมกลุ่มเป้าหมาย นักการเมือง หน่วยงานภาครัฐ และประชาชน ให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ปลุกฝังค่านิยม วัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตแก่เยาวชน ให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการทุจริตในแต่ละพื้นที่และผลักดันให้หน่วยงานในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เห็นถึงความสำคัญและร่วมดำเนินการประเมิน ITA รวมทั้งสนับสนุนภาคีเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเฝ้าระวังการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ (2) การให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (UNCAC 2003) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของรัฐ และการยื่นบัญชีทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่รัฐ (3) การพัฒนากลไกเฉพาะในการพิจารณาคดีการทุจริตและประพฤติมิชอบและปรับปรุงกฎหมายและกำหนดพันธกรณีที่ต้องดำเนินการระหว่างกันร่วมกับเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้อง แผนแม่บทฯ ประเด็น การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย 2 แผนแม่บทย่อยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ (1) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมุ่งเน้นการปลุกฝังและหล่อหลอมจิตสำนึกและพฤติกรรมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตผ่านหลักสูตรภาคบังคับตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา

และสร้างวัฒนธรรมพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตตลอดจนการมีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงานของกลุ่มข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยกระดับจริยธรรมของนักการเมือง รวมถึงการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี (2) การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยเพิ่มประสิทธิภาพของการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในขั้นตอนการสืบสวน ตรวจสอบเบื้องต้น การดำเนินการทางคดี การยึด/อายัดทรัพย์สินของผู้กระทำผิด การตัดสินลงโทษของผู้กระทำผิด ทั้งทางวินัยและอาญาด้วยความรวดเร็ว รวมถึงการปรับปรุงกฎหมาย ตรากฎหมายเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003, 2566)

2.5 สภาพพื้นที่ทำการวิจัย

2.5.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น (จังหวัดขอนแก่น, 2564).

สภาพทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น : ขอนแก่น เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพฯ 445 กิโลเมตร มีพื้นที่ 10,886 ตารางกิโลเมตร หรือ 6.8 ล้านไร่

อาณาเขต : ทิศเหนือ ติดจังหวัดอุดรธานี เลย และหนองบัวลำภู

ทิศใต้ ติดจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดจังหวัดกาฬสินธุ์ และมหาสารคาม

ทิศตะวันตก ติดจังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

ภูมิประเทศ : พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง ทางทิศตะวันตกสูงมากเพราะมีแนวเขาภูกระดึง และเพชรบูรณ์ สำหรับทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะสูงต่ำ มีที่ราบลุ่มแถบลุ่มน้ำชี และน้ำพอง พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางโดยเฉลี่ย 100 – 200 เมตร

ภูมิอากาศ : จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตร้อนชื้นปีหนึ่งมี 3 ฤดู คือ ฤดูฝน (พฤษภาคม ถึงตุลาคม) ฤดูหนาว (พฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์) ฤดูร้อน (มีนาคม ถึง กันยายน) ปริมาณน้ำฝนในรอบ 5 ปี (พ.ศ. 2541-2545) ฝนตกโดยเฉลี่ย 1,393.06 มิลลิเมตร/ปี

การปกครอง : จังหวัดขอนแก่นแบ่งการปกครองตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ราชการส่วนภูมิภาค มีส่วนราชการประจำจังหวัด 29 ส่วนราชการ แบ่งการปกครองออกเป็น 26 อำเภอ 198 ตำบล 2,307 หมู่บ้าน 280 ชุมชน

2. ราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 4 แห่ง เทศบาลตำบล 28 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 190 แห่ง

3. ราชการส่วนกลางและรัฐวิสาหกิจ 208 หน่วยงาน

ประชากร : ปี พ.ศ. 2549 มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,749,249 คน เป็นชาย 876,288 คน หรือร้อยละ 50.10 เป็นหญิง 872,961 คน หรือร้อยละ 49.90 จำนวนทั้งสิ้น 405,471 ครัวเรือน ประชากรในช่วงอายุ 18 - 49 ปี มีจำนวนมากที่สุด 1,101,877 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.21 รองลงมาคือช่วงอายุ 50 - 60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน ประชากร 279,745 คน และ 241,968 คน ตามลำดับ

การเดินทาง : จังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และระหว่างภาค คือภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเดินทางได้ทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ และทางอากาศ

สถานที่ท่องเที่ยว : ขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และที่ดังระดับโลก คือการค้นพบไดโนเสาร์ ที่อำเภอกุเวียง พันธุ์ซอโรพอด ชื่อ กูเวียง โกซอร์ส สิริธรเน่ มีอายุประมาณ 120 -130 ล้านปี จัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานไดโนเสาร์ อ.กุเวียง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เด่นของจังหวัด ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ บึงแก่นนคร และถ้ำค้างคาว สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ พระธาตุขามแก่น พระมหาธาตุแก่นนคร (วัดหนองแวง) และกุ๋เปือยน้อย ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่สะท้อนวิถีชีวิตของชาวขอนแก่นได้แก่ หมู่บ้านงูจงอาง และหมู่บ้านเต่า นอกจากนี้จังหวัดขอนแก่นยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าศึกษาค้น ได้แก่ เมืองโบราณโนนเมือง และกู่ประภาชัย

2.5.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

1) ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) 16 สาขา (ณ ราคาปัจจุบัน)

ตารางที่ 1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด(GPP) จังหวัดขอนแก่น:

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทผลิตภัณฑ์		มูลค่า พ.ศ. 2544	มูลค่า พ.ศ. 2545	มูลค่า พ.ศ. 2546	มูลค่า พ.ศ. 2547	มูลค่า พ.ศ. 2548 ^P	มูลค่า พ.ศ. 2549 ^{P1}
	ภาคเกษตร	7,871	8,369	10,239	12,009	12,388	14,706
1	เกษตรกรรม	7,441	8,025	9,766	11,502	11,917	14,242
2	ประมง	430	344	473	506	471	464
	ภาคนอกเกษตร	59,871	65,951	73,047	80,796	85,302	93,200
3	เหมืองแร่	2,352	2,272	2,087	1,745	1,786	2,053
4	อุตสาหกรรม	17,187	20,409	24,747	28,546	31,171	34,590
5	ไฟฟ้า ประปา และโรง แยกก๊าซ	1,472	1,507	1,578	1,792	1,920	2,240
6	ก่อสร้าง	3,991	4,334	4,803	5,023	4,128	4,354
7	การค้าและการค้าปลีก	11,954	13,608	14,749	15,710	16,540	17,828
8	โรงแรมและภัตตาคาร	1,389	1,588	1,571	1,837	2,268	2,683
9	การขนส่งและการ คมนาคม	3,970	3,966	4,091	4,427	4,017	4,307
10	การเงิน การธนาคารและ ธุรกิจการประกันภัย	1,889	2,108	2,298	2,717	2,855	3,164
11	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทาง ธุรกิจ	2,290	2,394	2,431	2,485	2,592	2,627
12	การบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศ และ การประกันสังคมภาค บังคับ	3,998	4,522	4,726	5,360	5,919	6,379
13	การศึกษา	6,464	6,557	7,224	8,089	8,895	9,570
14	บริการสุขภาพ	2,482	2,201	2,253	2,490	2,597	2,765
15	บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล	310	361	361	443	481	506

ประเภทผลิตภัณฑ์		มูลค่า พ.ศ. 2544	มูลค่า พ.ศ. 2545	มูลค่า พ.ศ. 2546	มูลค่า พ.ศ. 2547	มูลค่า พ.ศ. 2548 ^P	มูลค่า พ.ศ. 2549 ^{P1}
16	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	124	124	128	132	134	134
รวม		67,742	74,320	83,286	92,804	97,689	107,906
รายได้ประชากรต่อหัว(บาท)		38,866	43,270	49,205	55,643	58,977	65,558
จำนวนประชากร(1,000 คน)		1,743	1,718	1,693	1,668	1,656	1,646

ข้อมูล ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2550

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) 16 สาขา (ณ ราคาคงที่)

จังหวัดขอนแก่น:

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทผลิตภัณฑ์		มูลค่า พ.ศ. 2544	มูลค่า พ.ศ. 2545	มูลค่า พ.ศ. 2546	มูลค่า พ.ศ. 2547	มูลค่า พ.ศ. 2548 ^P	มูลค่า พ.ศ. 2549 ^{P1}
	ภาคเกษตรกรรม	5,811	5,650	6,297	6,822	6,065	6,217
1	เกษตรกรรม	5,552	5,443	6,007	6,506	5,774	5,925
2	ประมง	259	207	291	316	291	292
	ภาคนอกเกษตร	36,157	38,936	43,497	47,488	49,731	52,980
3	เหมืองแร่	1,013	997	874	662	619	642
4	อุตสาหกรรม	12,482	13,917	17,181	20,033	22,206	24,378
5	ไฟฟ้า ประปา และโรง แยกก๊าซ	1,142	1,172	1,213	1,255	1,339	1,424
6	ก่อสร้าง	1,972	2,098	2,274	2,294	1,794	1,801
7	การค้าและการค้าปลีก	6,607	7,590	8,226	8,369	8,539	8,838
8	โรงแรมและภัตตาคาร	765	858	819	929	1,072	1,271
9	การขนส่งและการ คมนาคม	3,489	3,442	3,755	4,336	4,117	4,225

ประเภทผลิตภัณฑ์		มูลค่า พ.ศ. 2544	มูลค่า พ.ศ. 2545	มูลค่า พ.ศ. 2546	มูลค่า พ.ศ. 2547	มูลค่า พ.ศ. 2548 ^P	มูลค่า พ.ศ. 2549 ^{P1}
10	การเงิน การธนาคารและ ธุรกิจการประกันภัย	1,070	1,186	1,270	1,462	1,470	1,557
11	บริการด้าน อสังหาริมทรัพย์ การให้ เช่า และบริการทางธุรกิจ	1,726	1,795	1,849	1,921	2,003	2,025
12	การบริหารราชการ แผ่นดิน การป้องกัน ประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	1,779	1,945	1,953	2,022	2,150	2,245
13	การศึกษา	2,775	2,714	2,875	2,945	3,145	3,259
14	บริการสุขภาพ	1,092	951	940	951	955	991
15	บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล	188	214	211	252	266	270
16	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วน บุคคล	58	57	58	59	58	55
รวม		41,968	44,586	49,795	54,310	55,796	59,198

ข้อมูล ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2550

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่น ขึ้นอยู่กับการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าปลีกค้าส่ง และภาคเกษตรกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานของแต่ละสาขาการผลิตดังนี้

1) อุตสาหกรรมที่สำคัญ

การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดมากขึ้นเป็นลำดับ ประเภทของอุตสาหกรรมได้เริ่มปรับเปลี่ยน จากอุตสาหกรรมเกษตร มาเป็นอุตสาหกรรมวิศวกรรม ทั้งนี้อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบทางการเกษตร เช่น โรงสีข้าว โรงงานมันเส้น โรงงานน้ำตาล และ โรงงานเยื่อกระดาษ ฯลฯ

ตารางที่ 3 แสดงการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน(แห่ง)	เงินลงทุน(บาท)	จำนวน คนงาน (คน)
1	การเกษตร	3,401	1,960,122,895	7,380
2	อาหาร	137	3,868,897,000	2,218
3	เครื่องดื่ม	15	3,044,458,000	1,110
4	สิ่งทอ	36	1,624,860,000	7,406
5	เครื่องแต่งกาย	26	317,528,500	3,756
6	เครื่องหนัง	10	679,038,000	4,804
7	ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	53	265,151,225	1,200
8	เฟอร์นิเจอร์และเครื่องดื่ม	54	283,455,995	1,237
9	กระดาษและผลิตภัณฑ์ จากกระดาษ	7	7,627,900,000	1,044
10	สิ่งพิมพ์	21	120,139,000	192
11	เคมี	20	874,213,286	2,344
12	ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์	2	70,500,000	36
13	ยาง	24	108,652,000	350
14	พลาสติก	26	489,105,000	1,089
15	อโลหะ	201	1,064,117,000	3,475
16	โลหะ	5	92,667,000	270
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	207	396,419,500	1,190
18	เครื่องจักรกล	130	528,255,000	1,608
19	ไฟฟ้า	11	2,002,297,000	3,172
20	ขนส่ง	175	1,363,642,400	2,754
21	อื่นๆ	65	13,562,614,000	1,541

หมายเหตุ - ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 4 โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น

ที่	ชื่อ / โรงงาน	ที่ตั้ง (อำเภอ)	ประเภทการผลิต	คนงาน	กำลังการผลิต
1	บริษัท ขอนแก่นบริวเวอรี่	เมือง	ผลิตเบียร์	398	400,000,000 ลิตร
2	บริษัท โรงงานแป้งมัน ขอนแก่นพืชผล จำกัด	เมือง	ผลิตแป้งมันสำปะหลัง	64	10,800 ตัน
3	บริษัท ไทยน้ำทิพย์ สาขา ขอนแก่น จำกัด	เมือง	ผลิตน้ำอัดลม	163	200,000 ลิตร/วัน
4	บริษัท ขอนแก่นแหอวน จำกัด	เมือง	ผลิตแหอวน ตาข่าย	3,500	3,800 ตัน
5	บริษัท โรงงานทออวนเดชา พานิช จำกัด	เมือง	ผลิตแหอวน ตาข่าย	2,000	2,500 ตัน
6	บริษัท เอ็น.เค.แอฟฟารล จำกัด	เมือง	ตัดเย็บเสื้อผ้า	2,000	600,000 ชุด
7	บริษัท ซี.เด.ซูส์ (ประเทศ ไทย) จำกัด	เมือง	ผลิตรองเท้า	2,000	10,000,000 คู่
8	บริษัท ตาสเดย์(ขอนแก่น) คอร์โปเรชั่น จำกัด	เมือง	ผลิตเครื่องปั้นดินเผา	1,400	50,000 ชิ้น
9	บริษัท ฟินิกซ์ พัลพ แอนด์ เพเพอร์ จำกัด (มหาชน)	น้ำพอง	ผลิตเยื่อกระดาษ	1,000	220,000 ตันเยื่อ
10	บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด	น้ำพอง	ผลิตน้ำตาล	410	316,800 ตัน
11	บริษัท แก่นขวัญ จำกัด	น้ำพอง	ผลิตสุรา	220	3,900,000 ลิตร
12	บริษัท เอ็น.ซี.แอฟฟารล จำกัด	ชุมแพ	ตัดเย็บเสื้อผ้า	2,000	400,000 ชุด
13	บริษัท โรงงานน้ำตาลมิตรภู เวียง จำกัด	หนอง เรือ	ผลิตน้ำตาลทราย	310	265,000 ตัน
14	บริษัท แก่นเจริญ จำกัด	กระนวน	ผลิตแป้งมันสำปะหลัง	93	15,000 ตัน
15	บริษัท ขอนแก่นแอลกอฮอล์ จำกัด	น้ำพอง	ผลิตเอทานอลเพื่อใช้ เป็นเชื้อเพลิง	38	25,500,000 ลิตร

ที่	ชื่อ / โรงงาน	ที่ตั้ง (อำเภอ)	ประเภทการผลิต	คนงาน	กำลังการผลิต
16	บริษัท ขอนแก่นแหวน จำกัด	หนอง เรือ	ผลิตเชือก ตาข่าย แห อวน	1,000	900 ตัน
17	บริษัท พานาโซนิค อี เล็กทริก เวิร์คส์(ขอนแก่น) จำกัด เดิม ชื่อบริษัท มัตสึชิตะ อี เล็กทริก เวิร์คส์ จำกัด	น้ำพอง	ผลิตอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์	1,200	Magnetic Relay 6,350,000 ชิ้น Switch 4,880,000 ชิ้น Connector 9,635,000 ชิ้น

ที่มา : ฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

2) การลงทุนภาคเอกชน

จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนของภาคอีสาน ทำให้มีผู้ประกอบการธุรกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศสนใจที่จะมาลงทุนในจังหวัด ส่งผลให้ปริมาณธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ภายในพื้นที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีปริมาณเงินลงทุนจำนวนมากเข้ามาในจังหวัด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและเงินลงทุนของธุรกิจนิติบุคคลขอจดทะเบียนตั้งใหม่ในจังหวัดขอนแก่น

ปี	จำนวนบริษัท	จำนวนเงินลงทุนบริษัท	จำนวนห้างหุ้นส่วน	จำนวนเงินลงทุนห้างหุ้นส่วน
2545	87	211,300,000	200	262,060,000
2546	111	561,790,000	259	550,600,000
2547	128	392,400,000	256	394,045,000
2548	161	561,750,000	277	371,060,000
2549	111	667,710,000	150	412,121,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดขอนแก่น

3) พืชที่สำคัญ

การเกษตรเป็นอาชีพหลักของประชาชนในจังหวัด ประมาณร้อยละ 75 ของประชากรทั้งจังหวัดประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้หลักให้แก่เกษตรกรได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน ฯลฯ ด้านปศุสัตว์ มีการเลี้ยงโค-กระบือหนาแน่นจังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน และมีการเลี้ยงสุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่ ส่วนด้านประมงมีการเลี้ยงปลาในทุกอำเภอ ทั้งนี้จังหวัดขอนแก่นได้จัดทำยุทธศาสตร์สินค้าเกษตร ปี 2545 – 2549 ทำให้ผลผลิตพืชเศรษฐกิจในจังหวัดมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 6 แสดงผลผลิตการเกษตรของจังหวัดขอนแก่น

หน่วย : ตัน

ปี	ข้าวนาปี	ข้าวนาปรัง	มันสำปะหลัง	ข้าวโพด	อ้อย	ถั่วลิสง	ถั่วเขียว	ปอแก้ว
2540/41	468,591	21,071	474,721	9,224	2,746,581	2,361	1,743	4,090
2541/42	531,311	41,177	609,520	9,622	2,885,295	2,927	2,229	3,128
2542/43	542,992	40,196	738,060	4,993	3,565,935	3,198	2,175	1,890
2543/44	578,777	55,956	589,744	5,869	3,005,110	3,493	1,930	1,936
2544/45	566,441	42,399	565,418	5,434	4,366,791	3,806	1,817	1,648
2545/46	6,23,808	64,574	662,492	4,874	5,200.635	1,623	1,290	1,282
2546/47	499,378	61,233	807,504	4,555	4,086,390	1,151	383	904
2547/48	733,403	59,866	502,485	4,229	3,309,163	1,225	462	729
2548/49p	786,195	19,982	695,477	4,048	3,630,004	1,210	404	na

ที่มา: สถิติการเกษตรของประเทศไทย

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด(SWOT): จังหวัดขอนแก่น

<p>1. S- จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC สามารถเชื่อมโยงออกสู่ทะเลตะวันออก • เป็นศูนย์กลางการบริหารและบริการภาครัฐของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งเป็นที่ตั้งสถานกงสุลใหญ่จีนเวียดนามและลาว • เป็นแหล่งผลิตพืชอาหาร/พลังงานทดแทนที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง และแหล่งผลิตสัตว์ที่สำคัญ เช่น โคเนื้อ(ลำดับ 4 ของภาคอีสานตอนบน) และไก่เนื้อ (ลำดับที่ 4 ของภาคอีสาน) 	<p>2. W- จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประชากรส่วนใหญ่ยังมีรายได้ต่ำ โดยมีสัดส่วนคนจนเป็นลำดับที่10 ของประเทศ ลำดับที่ 3 ของภาค ลำดับที่ 2 ของกลุ่ม ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม • ภาคเกษตรผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เมล็ดพันธุ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร เนื่องจากระบบชลประทานยังไม่ทั่วถึงประกอบกับดินขาดความอุดมสมบูรณ์ (ดินเค็ม กรด ทราย) รวมทั้งเกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต • ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ (จากค่าเฉลี่ย O-net)
---	---

<p>ตอนบน) รวมทั้งเป็นแหล่งแปรรูปอาหาร/เครื่องดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นศูนย์บริการการแพทย์และสาธารณสุข และการศึกษา • เป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการส่วนกลาง ภูมิภาค และ อปท. รวมแล้วกว่า 450 หน่วยงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการให้บริการประชาชนและพัฒนาจังหวัด • มีเขื่อนอุบลรัตน์ซึ่งเป็นเขื่อนอเนกประสงค์ใช้ในด้านไฟฟ้าชลประทาน แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และแหล่งท่องเที่ยว • โรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ พลังงานให้กับเขตเมือง สร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้กับเขตเมือง 	<ul style="list-style-type: none"> • การผลิตแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาด และขาดแคลนแรงงานระดับฝีมือและไร้ฝีมือ ในภาคอุตสาหกรรม และบริการ • มีปริมาณขยะจำนวนมาก อันดับที่ 4 ของประเทศ และอันดับที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ข้อมูล ปี 2561) • การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความแออัดของชุมชนและการจราจร รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมทั้งระบบสาธารณสุขไม่ทั่วถึง สาธารณูปการไม่เพียงพอต่อการรองรับการขยายตัวของตัวเมือง • บุคลากรภาครัฐส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน • ปัญหาการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพของผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและอนามัยแม่และเด็ก • การขยายตัวของที่อยู่อาศัยออกไปนอกเมืองส่งผลให้พื้นที่การเกษตรลดลง ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงพืชอาหาร/พืชพลังงานทดแทน ประกอบกับราคาที่ดินปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจของนักลงทุน
<p>3. O - โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> • กระแสการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว (UN) • นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชน • สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.หรือ TCEB) คัดเลือกให้จังหวัดขอนแก่นเป็น MICE CITY แห่งที่ 5 ของประเทศไทย • ค.ร.ม. มีมติอนุมัติในหลักการ (เมื่อ 22 ก.พ.55) จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสีเขียวที่จังหวัดขอนแก่น • การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้ตลาดผู้บริโภคเพิ่มขึ้นทำให้ต้องการสินค้า และบริการ และการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น • ความต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย • นโยบายส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานทดแทน • การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.2558-2565 • นโยบายส่งเสริมการเกษตรในเขตโซนนิ่ง • การเป็นเมือง SMART City 	<p>4. T - ภัยคุกคาม</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน เช่น ฝนมาช้ากว่าปกติ ภัยแล้ง อุทกภัย และอัคคีภัย ส่งผลกระทบต่อประชาชน และสิ่งแวดล้อม • ประชากรแฝง และมีการเคลื่อนย้ายประชากรสูง • การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม/บริการ เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากภาคเกษตรไป เป็นที่อยู่อาศัย และธุรกิจบริการ • ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยและรวดเร็ว โดยนำวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนในสังคม ทำให้คุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตลดลง • ราคาก๊าซเพิ่มสูงขึ้น • ต้นทุนเกษตรปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและราคาเกษตรมีความผันผวน

ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น <https://www.dbd.go.th>

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

วิไลวัจส์ กฤษณะภุติ, ภูวนิดา คุณผลิน และสมศักดิ์ พรพันธุ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและการแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนคติของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1. วิธีการทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนคติของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การจัดซื้อจัดจ้าง การกินตามน้ำ การเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือการสมัครเข้าทำงาน การรับสินบาทคาดสินบน การประมูลโครงการ (การฮั้วกัน) การรับค่าคอมมิชชั่น และระบบพวกพ้องหรือระบบอุปถัมภ์ แต่ละวิธีต่างก็มีการทุจริตคอร์รัปชันแตกต่างกัน 2. สภาพการป้องกันและแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนคติของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยงานได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการตั้งกรรมการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ที่มีมาตรการเคร่งครัด การรับบุคคลเข้าทำงานได้ผ่านการสอบกลั่นกรองด้วยความยุติธรรม ไม่มีระบบพวกพ้องหรือระบบอุปถัมภ์ วิธีการป้องกันการประมูลโครงการ (การฮั้วกัน) โดยใช้ E-auction 3. แนวทางการป้องกันและแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนคติของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฝ่ายบริหารขององค์กร ควรยึดระเบียบราชการอย่างเคร่งครัดตามหลักธรรมาภิบาล ควรจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และประเทศ และควรสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาการทุจริตคอร์รัปชัน : ปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไข ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา

เกรียงศักดิ์ โชควรรกุล (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันด้วยการสร้างค่านิยมของกลุ่มนักศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่านิยมและทัศนคติของกลุ่มนักศึกษา ที่มีต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ การเอาใจเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ พบว่านักศึกษายอมรับได้ เพราะไม่ได้มีผลกระทบโดยตรงต่อตนเองและครอบครัว การทำสิ่งผิดกฎหมายและความไม่โปร่งใส พบว่านักศึกษายอมรับได้และให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องของการเมือง ไม่ใช่เรื่องของตนเองการทุจริตต่อหน้าที่หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ พบว่านักศึกษายอมรับได้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการเรียกเงินใต้โต๊ะมีการติดสินบนเพิ่มมากขึ้นแต่การดูแลประชาชนและสถิติอาชญากรรมลดลงการให้และการรับสินบน พบว่านักศึกษายอมรับได้ โดยมองว่าการติดสินบนเป็นเรื่องปกติโดยคิดว่าเป็นค่านิยมที่ควรปฏิบัติเพื่อให้การติดต่องานต่าง ๆ รวดเร็ว การคดโกงต่อตนเองและผู้อื่น พบว่า นักศึกษายอมรับได้ เพราะคิดว่าการคอร์รัปชันนี้นำมาพัฒนาให้ประชาชนหรือคนในองค์กรอยู่ดีกินดี 2) เพื่อศึกษากลยุทธ์ใน

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทย ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และ กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน 3) ความรู้จากผลการวิจัยถ่ายทอดให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยก่อนเข้าร่วมโครงการ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอยู่ในเกณฑ์ที่น้อย โดยคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว เมื่อจบโครงการ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นทราบถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งเกิดความคิดที่จะร่วมต่อต้านการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในสังคมไทย มีความมุ่งมั่นที่จะเข้าร่วมขบวนการเป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไพศาล ว่องไวกลยุทธ์ และกมลพร กัลยามมิตร (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต/คอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การป้องกันการทุจริต/คอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ คือ ด้านโครงสร้างนิยมนด้านหน้าที่นิยมน ด้านสถาบันนิยมน ด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริต/คอร์รัปชัน และด้านการส่งเสริมภาคประชาสังคมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต/คอร์รัปชัน ทั้ง 5 ด้านนี้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ความคิดเห็นมากส่วน ด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองและด้านศีลธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง 2) ปัญหาและอุปสรรคของกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต/คอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ได้แก่ ขาดการสร้างค่านิยมให้แก่เด็ก เยาวชนรุ่นใหม่ ในการป้องกันการทุจริตขาดความยุติธรรมในสังคม มีการเลือกปฏิบัติมีการแบ่งชนชั้น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐไม่เท่าเทียมกัน การบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มงวด การไม่เข้าใจอำนาจและหน้าที่ของตนเองของผู้บริหารราชการตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติและ 3) ประสิทธิภาพของกลยุทธ์การป้องกันการทุจริต/คอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 แยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1. ด้านศีลธรรม คือ การพูดความจริง มีการปกครองและการบริหารที่ดีมีลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดี 2. ด้านโครงสร้างนิยมน คือ การมีระบบการตรวจสอบ การควบคุมการทุจริต/คอร์รัปชันที่เข้มแข็ง 3. ด้านหน้าที่นิยมน คือ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันการเมืองและภาคประชาสังคม 4. ด้านสถาบันนิยมน คือ การแยกบทบาทของฝ่ายบริหารกับฝ่ายตุลาการออกจากกันเพื่อให้มีระบบตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร 5. ด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารเพื่อป้องกันการทุจริต/

คอร์รัปชัน 6. ด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริต/คอร์รัปชัน คือ มีการบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัด และ 7. ด้านการส่งเสริมภาคประชาสังคมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต/คอร์รัปชัน คือ การส่งเสริมบทบาทและเพิ่มอำนาจให้แก่ภาคประชาชนในการต่อสู้กับการทุจริต/คอร์รัปชัน

อัศวพงศ์ มาปรีดา และบุญสม เกษะประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคอร์รัปชันเชิงนโยบาย: กรณีศึกษาการบริหารจัดการกิจการพลังงานแห่งชาติในโครงการโซล่าฟาร์ม ผลการวิจัยพบว่า “การทุจริตเชิงนโยบาย” เป็นการทุจริตที่ไม่มีมาตรการใดๆ ถูกออกแบบ หรือกำหนดขึ้นมาเพื่อป้องกัน และปราบปรามโดยตรง เนื่องจาก เป็นการทุจริตที่ถูกตรวจสอบเอาผิดถึงคณะบุคคลผู้ทำการทุจริตได้ยาก หรือถ้าหากจะสามารถสืบสาวไปจนถึงกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้และมักจะไม่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิสูจน์ความผิดของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ เพราะวา พฤติกรรม หรือเจตนาของการทุจริตนั้น ได้ถูกสร้างให้เกิดความชอบธรรม และชอบด้วยกฎหมายไปเสียแล้ว นั่นเอง

พชรดนัย วัชรณพัฒน์ธาดา (2562) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า (1) ลักษณะของการคอร์รัปชัน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) โดย ด้านสิ่งจูงใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$) อีก 3 ด้าน คือ ด้านโอกาส ด้านความเสี่ยงภัย และด้านความซื่อสัตย์อยู่ใน ระดับปานกลาง (3) ลักษณะของการคอร์รัปชัน พบว่า ระดับการศึกษาส่งผลต่อการคอร์รัปชัน ในด้านการยกยอก ด้านการเรียกรับเงิน และด้านการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชัน พบว่า เพศและระดับการศึกษาส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ลักษณะของการคอร์รัปชันกับปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชันมีความสัมพันธ์กันทางบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงมาก ($r = .92^{**}$)

วิชญพงษ์ โพธิพิรุฬห์ และ อังศุธร ศรีสุทธีสอาด (2563) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับราชการไทยไร้คอร์รัปชัน: การสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อการแจ้งเบาะแสการทุจริต ผลการวิจัยพบว่า แม้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐส่วนใหญ่จะมีความเต็มใจในระดับสูงในการออกมาแจ้งเบาะแส แต่เมื่อสอบถามผู้ที่เคยพบการทุจริต พบว่า มีเพียงไม่เกินร้อยละ 14 (ส่วนกลาง) และร้อยละ 10 (ส่วนท้องถิ่น) ที่ได้ออกมาแจ้งเบาะแสจริง หรือคิดเป็นร้อยละ 4 ของเจ้าหน้าที่รัฐในส่วนกลาง และร้อยละ 2 ของพนักงานส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ที่น่าสนใจ คือ อัตราส่วนของผู้ที่ออกมาแจ้งเบาะแสมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างหน่วยงาน สะท้อนว่า การแจ้งเบาะแสมิได้เกิดจากปัจจัยบุคคลอย่างเดียวแต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นด้วย โดย

ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดต่อความคิดที่จะออกมาแจ้งเบาะแสทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ได้แก่ ความรุนแรงของการทุจริต บรรทัดฐานทางสังคม แนวนโยบายของหน่วยงาน การได้รับความคุ้มครอง และโอกาสในการถูกกลั่นแกล้ง สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดต่อการออกมาแจ้งเบาะแสดังกล่าว คือ ความเป็นอิสระทางการเมืองของ ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การเป็นข้าราชการที่ดี จิตสาธารณะที่ต้องการปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน และความรู้ในการแจ้งเบาะแส เป็นปัจจัยที่ช่วยจุดประกายให้บุคคลเริ่มมีความคิดที่จะออกมาแจ้งเบาะแสดังกล่าวซึ่งจะส่งผลต่อไปยังพฤติกรรมการออกมาแจ้งเบาะแส

พัชรวรรณ นุชประยูร และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสังเคราะห์การทุจริตเชิงนโยบายเพื่อการออกแบบระบบและพัฒนากลไกการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายของไทย ผลการศึกษาพบว่าการทุจริตเชิงนโยบายมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของฝ่ายบริหารของรัฐหรือผู้บริหารขององค์กรซึ่งเป็นการแสวงหาประโยชน์ หรือการเอื้อประโยชน์หรือการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม อันเกิดจากการใช้อำนาจในการเสนอโครงการหรือการดำเนินโครงการหรือกิจการใด ๆ โดยส่งผลให้ตนเองหรือบุคคลอื่นได้ประโยชน์จากการดำเนินตามโครงการหรือกิจการนั้น ๆ และทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐนั้น ปรากฏขึ้นได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการทางนโยบาย

บวร ชมขุนศรี และยุทธนา ประณีต (2564) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและการตัดสินใจทางการเมืองตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดให้รัฐพึงปฏิบัติตามและให้มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เน้นการปรับพฤติกรรม “คน” ปลุกฝังให้มีจิตสำนึก ยึดมั่นและสร้างวัฒนธรรมซื่อสัตย์สุจริต โดยในภาพรวมประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความรู้ความเข้าใจการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอยู่ในระดับมาก ผ่านแนวทางการส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตมากที่สุด

ปริญานุช วัฒนกุล และธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายเยาวชนเพื่อส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านการคอร์รัปชัน จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของกระบวนการสร้างค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชัน ได้แก่ รูปแบบของการกระตุ้นความสนใจในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่

ในการให้การศึกษา อบรมบ่มสร้างนิสัย ให้ความรู้ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะด้านปัญญา ประกอบกับมีองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างนิสัยความซื่อสัตย์สุจริตโดยมีต้นแบบกิจกรรม การส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชันนี้เป็นรูปแบบของกิจกรรมเชิงวิชาการพร้อมทั้ง กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชน โดยเริ่ม จากชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย และแสวงหาโอกาสในการขยายไปสู่ชุมชนรอบข้างที่กว้างขึ้นในระดับ ตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ตามที่มีปัจจัยเอื้ออำนวย

จุมพล ชื่นจิตต์ศิริ และคณะ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “โครงการเฝ้าระวังและป้องกันการ ทุจริตจากนโยบายและโครงการของรัฐ” ผลการวิจัยพบว่า คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชิน วัตร ได้กำหนดนโยบายการบริหารประเทศไว้ 2 ส่วน คือ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกและ นโยบายทั่วไปอื่น ๆ ที่เหลือจะดำเนินการในช่วงระยะ 4 ปีของรัฐบาล โดยสามารถแบ่งเป็นด้านที่สำคัญ 5 ด้าน ด้านที่ 1 การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย ด้านที่ 2 ด้าน การบริหารเศรษฐกิจ ด้านที่ 3 การสร้างความเชื่อมั่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านที่ 4 การพัฒนา คุณภาพชีวิตและสังคม และด้านที่ 5 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ อย่างจริงจัง รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในปี พ.ศ. 2557 สถานการณ์โดยรวมของประเทศอยู่ใน ภาวะที่ถูกกดดัน ทั้งจากปัจจัยภายนอกและภายในประเทศ การอนุมัติโครงการลงทุนหยุดชะงักการใช้ จ่ายงบประมาณภาครัฐไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ จึงส่งผลให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมชะลอตัวอย่าง รวดเร็ว โดยขยายตัวเพียงร้อยละ 0.5 ก่อนที่จะหดตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสแรกของปี 2557 ต่อมา รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ ได้เข้ามาบริหารราชการ โดยได้สืบทอดงานและสานต่อภารกิจจาก คสช. ซึ่งได้ให้ ความสำคัญกับการวางพื้นฐานที่ดีให้ระบบเศรษฐกิจมีความมั่นคงมากขึ้น รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการ ดำเนินการเพื่อให้มีการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ จัดระเบียบสังคม เสริมสร้างความสามัคคีและความสมานฉันท์ ของคนในชาติ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยมุ่งหวังให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย มีความปรองดองสมานฉันท์ภายใต้ กฎหมายและระเบียบที่มีอยู่ และการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบให้มีความเหมาะสมกับ สภาวะการณ์ในช่วงนั้น

2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับพุทธบูรณาการ

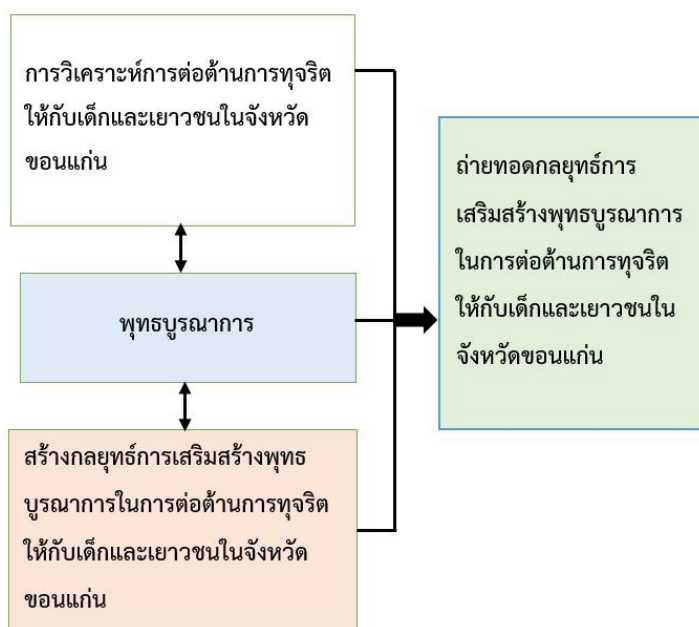
อนุรุธ ว่องวานิช (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเยาวชนไทยด้วยหลักพุทธธรรม ในยุค Thailand 4.0 ผลการวิจัย พบว่า ในสังคมบริโภคนิยม ก่อให้เกิดค่านิยมที่ให้คุณค่าของทรัพย์สินเงินทองมากกว่าคุณงามความดี ทำให้เกิดปัญหาสังคมมากมาย หากจะมีการพัฒนาประเทศชาติ การพัฒนาศักยภาพเยาวชนให้เป็นคนดีนับเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง หลักพุทธธรรมสามารถช่วยให้เยาวชนเป็นคนดีได้ หากการพัฒนาเยาวชนไทยด้วยหลักพุทธธรรมนั้นเป็นเรื่องที่ทำทนายว่าต้องทำเช่นไรที่จะให้เยาวชนมีความสนใจในการศึกษาหลักพุทธธรรม ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาศักยภาพเยาวชนไทยด้วยหลักพุทธธรรมในยุค Thailand 4.0 โดยใช้นวัตกรรมสื่อและกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติที่จะช่วยดึงดูดให้เยาวชนมีความสนใจที่จะศึกษาหลักพุทธธรรมและนำไปประยุกต์ใช้ได้ด้วยการนำหลักพุทธธรรมมาบูรณาการกับสื่อและกิจกรรมสำหรับเยาวชน โดยผู้วิจัยได้หลักธรรมในการทำสื่อกิจกรรมจากผู้เชี่ยวชาญพุทธศาสนาและวิธีการผลิตสื่อและกิจกรรมจากผู้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์สื่อและกิจกรรมนำมาประยุกต์ให้ตรงกับความต้องการของเยาวชนในรูปแบบสื่อและกิจกรรมนวัตกรรมใหม่เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพเยาวชนไทยด้วยหลักพุทธธรรมในยุค Thailand 4.0 โดยมุ่งหวังให้เยาวชนไทยเป็นอนาคตที่ดีในการนำพาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

พัชรารัตน์ ศุภณะ, พระมหาประกาศิต สิริเมโธ และ สัญญา สุตประเสริฐ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพุทธบูรณาการในการบริหารชุมชนเมืองแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลเมืองไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การบริหารชุมชนเมืองของเทศบาลเมืองไร่ขิง จังหวัดนครปฐม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านสังคมด้านเศรษฐกิจชุมชน ด้านทรัพยากรชุมชน และด้านการบริหารจัดการชุมชน อยู่ในระดับมากทุกด้าน และการบริหารชุมชนเมืองแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลเมืองไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านการตัดสินใจด้านการปฏิบัติการด้านการรับผลประโยชน์และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.7 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) พื้นที่วิจัย คือ

จังหวัดขอนแก่น โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1) แบบสัมภาษณ์ สอบถาม พูดคุย สนทนากลุ่ม ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น การวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอด้วยตาราง และอธิบายเพิ่มเติม สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อความปลายเปิดด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หลังจากนั้นทำการสังเคราะห์ สรุปจากแบบสำรวจ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ แล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา มุ่งพัฒนาและสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบและวิธีวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mix Methods Research) โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการทดลอง (Experiment Research) มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมี 5 ประการ คือ 1) ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต 2) ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต 3) ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย 4) ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก 5) ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามกลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้เป็นกลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต 5 ด้าน ดังกล่าว

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นกลุ่มสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 546 คน (ข้อมูลสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น, 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวน 231 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เมื่อได้ขนาดตัวอย่างแล้ว ได้ทำการสุ่มตัวอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) คือ 3 คน เว้น 1 คนทำแบบนี้จนกว่าจะครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการ ในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดย การวิเคราะห์เนื้อหาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดแนวคิดกลยุทธ์การป้องกันการทุจริตพร้อมกับแนวคิดพุทธบูรณาการ ซึ่งสามารถสรุปได้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ 2) ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ 3) ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ 4) ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ 5) ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ กำหนดเป็นคำนิยามศัพท์ นำนิยามศัพท์ในแต่ละด้านไปสร้างเป็นแบบสอบถามกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ปลายเปิด เป็นแบบมาตราวัด โดยลักษณะของแบบสอบถาม จำแนกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น มีลักษณะเป็นมาตราวัดพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 2 อย่าง ประกอบด้วย ใช้ได้ กับ ใช้ไม่ได้ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ร้อยละ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น มีลักษณะเป็นมาตราวัดพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วย น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด โดยใช้สถิติวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) ให้ตอบโดยเสรี

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.2.2.2 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโครงการวิจัยและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นนักวิชาการด้านการวิจัย จำนวน 1 คน ได้แก่
ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์
2. เป็นนักวิชาการทางด้านศาสนา จำนวน 1 คน ได้แก่
พระมหาวิรุธ วิโรจโน, ผศ.ดร.
3. เป็นนักวิชาการทางด้านเด็กและเยาวชน จำนวน 1 คน ได้แก่
ผศ.ศักดิพงษ์ โสภาร

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) โดยให้พิจารณาข้อความที่ปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในครั้งแรกเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามวิธีการของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) พบว่าทุกข้อมีค่า IOC อยู่ในช่วง 1.00 และปรับปรุง แบบสอบถาม ได้คำถามที่มีความเหมาะสม จำนวน 52 ข้อ

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.2.3.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย

3.2.3.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลและแบบสอบถามไปให้ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น โดยผู้วิจัยติดตามเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติต่อไป

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.3.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและรวมทุกด้าน

3.3.2 จัดลำดับในการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุด เป็นเกณฑ์การพิจารณาในการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต

ระยะที่ 2 ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นแบบสอบถามต่อจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นตอนที่ 3 โดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นโดยมีมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ พร้อมทั้งให้ค่าคะแนน 5 4 3 2 1 ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และวิเคราะห์ ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการแปลความหมาย ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึงมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึงมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงน้อยที่สุด

เมื่อได้ร่างแบบสอบถามแล้วคณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เช่นเดียวกับแบบสอบถามของวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แต่เมื่อ Try Out แล้วก็จะนำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยได้ค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.874

หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) พัฒนามาจากการวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริต โดยใช้การ

วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และตัวแทนสภาเด็กและเยาวชน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ รวมทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์
- 2) กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกรอบการศึกษาค้นคว้า
- 3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อพิจารณาประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขทางด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 5) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุง เรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยต่อไป

6) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic induction) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น

หลังจากเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเสร็จแล้ว คณะผู้วิจัยมีการดำเนินการคัดเลือกและกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมกับการศึกษา โดยการใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus group) ตามกลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยมีผู้เข้าร่วมกระบวนการกลุ่ม จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนา 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน 1 คน และผู้แทนสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 3 คน โดยดำเนินการดังนี้

- 1) เชิญที่ปรึกษาโครงการวิจัยเป็นประธานกล่าวเปิดประชุม
- 2) ผู้วิจัยทำหน้าที่ดำเนินการประชุม และมีที่ปรึกษาโครงการวิจัย เป็นผู้ดำเนินการประชุมร่วม
- 3) ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหา การศึกษาข้อมูลเอกสาร กลยุทธ์การเสริมสร้างพหุบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น
- 4) จัดเตรียมผู้ช่วยวิจัย 1 คน ผู้บันทึก (Note taker) 2 คน ผู้บันทึกเทป 1 คน

5) ผู้เชี่ยวชาญร่วมกันพิพากษ์ เพื่อเสนอแนะความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น พร้อมแนวทางการดำเนินงาน โดยหาคำตอบว่าควรมีกลยุทธ์ที่เหมาะสมและเป็นไปได้เป็นอย่างไร การสนทนากลุ่มใช้เวลาประมาณ 2.30 ชั่วโมงและให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามประกอบการสนทนา ประมาณ 30 นาที

6) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลหลังเสร็จสิ้นการสนทนากลุ่ม โดยการถอดเทปละเอียดและเปรียบเทียบกับการจดบันทึกข้อมูล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลต่อจากนั้นจึงสรุปผลในหัวข้อต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน ไปใช้เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ สรุปผลและปิดการสนทนากลุ่มโดยประธานการประชุม

7) นำเสนอข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ประมวลผลและเรียบเรียง นำเสนอผลการสนทนากลุ่มในรูปแบบความเรียงและตารางแสดงความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบ การวิเคราะห์จะถูกประเมินโดยเอกเทศจากผู้ช่วยวิจัย 1 คน ในกรณีที่การประเมินจากผู้วิจัยไม่สอดคล้องกันนักวิจัยแก้ปัญหาโดยการตรวจสอบข้อมูลร่วมกันอีกครั้ง จึงจะเชื่อได้ว่า การวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้ยึดข้อมูลที่ได้จากการสนทนาเป็นหลัก

8) ปรับปรุงกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมและเป็นไปได้

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณา จากคณะกรรมการจริยธรรมในคนเรียบร้อยแล้ว ดังเอกสารประกอบในภาคผนวก

ระยะที่ 3 ถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ในระยะนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 2 ชั้น คือ ศึกษาและสำรวจจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ในการถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น โดยนำกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินกลยุทธ์ ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 5 คน แล้วนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นรูปแบบนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และยินดีเข้าร่วมโครงการนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการนำรูปแบบไปทดลองใช้นี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ประเมินความเหมาะสมของการใช้ถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัยนำถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เอกสาร กำหนดวันประชุมปฏิบัติการถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น และแจ้งประสานผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการประชุมการปฏิบัติการถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น เพื่อชี้แจงแนวทางการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนกับกลุ่มตัวอย่างภายในกลุ่ม ในวันที่ กรกฎาคม 2566 ณ โดยประยุกต์ใช้แนวทางเครื่องมือการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน แบ่งกลุ่มผู้ร่วมโครงการเป็น 2 กลุ่ม ตามประเด็นการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน สมาชิกในกลุ่มร่วมเล่าเรื่องการปฏิบัติที่ดีสรุปเป็นชุดความรู้ และสกัดเป็นแก่นความรู้เพื่อใช้ในการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน จากนั้นสมาชิกเข้ากลุ่มใหม่ ตามกลุ่มของตนเองร่วมกันประเมินตนเอง นำข้อมูลมากำหนดตารางอิสรภาพตามสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน (Current) และเป้าหมายความรู้ที่ต้องการ (Target) ประมวลผลเป็นองค์ความรู้ เพื่อนำกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนของเด็กและเยาวชน ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความอยู่ที่ดีกว่าในปัจจุบัน โดยมีการดำเนินการอย่างสรุปดังนี้

1) ใช้ Design ในการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design โดยใช้สถิติ t-test (dependent Samples) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 50 คน เป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น อายุระหว่าง 13 – 18 ปี

3) ดำเนินการทดลองตามแผนงานที่กำหนดไว้ 1 วัน ระหว่างเวลา 08.30 น. ถึง 16.30 น.

- 4) วิทยากรได้แก่ คณะผู้วิจัย และ วิทยากรอื่นที่มีความเหมาะสมในเรื่องนี้
- 5) ดำเนินการประเมินผลการทดลองด้วยการใช้แบบประเมินผล การสังเกตการณ์ และการสอบถามแบบไม่เป็นทางการ
- 6) นำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

3.4 การเขียนรายงานการวิจัย

นำผลการวิจัยทั้งหมดมาเขียนรายงานวิจัยตามความเป็นจริง โดยมีตารางและอธิบายได้ ตาราง รวมทั้งมีรูปภาพประกอบ โดยแบ่งออกเป็น 5 บท

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

โดยคณะผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ในการพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 231 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 231 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน นำเสนอผลการวิจัย โดยการนำเสนอผลเชิงปริมาณก่อนและตามด้วยการสนทนากลุ่ม เพื่อให้เกิดความเข้าใจข้อเสนอตามลำดับดังนี้

ก. ผลการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น)

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ข. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่นและสนทนากลุ่ม (ผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น)

ก. ผลการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น)

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	88	38.1
	หญิง	143	61.9
	รวม	231	100.00
อายุ	13-15 ปี	136	58.9
	16-18 ปี	95	41.1
	รวม	231	100.00
การศึกษา	ประถมศึกษา	5	2.2
	มัธยมต้น	127	55.0
	มัธยมปลาย	62	26.8
	กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา	37	16.0
	รวม	231	100.00
สถานภาพ	อยู่กับพ่อแม่	127	55.0
	อยู่กับปู่ย่าตายาย	74	30.3
	อยู่หอพัก	34	14.7
	รวม	231	100.00
รายได้ต่อเดือน	เดือนละไม่เกิน 5,000 บาท	55	23.8
	เดือนละ 5,001 – 10,000 บาท	99	42.9
	มากกว่าเดือนละ 10,000 บาท	77	33.3
	รวม	231	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.9 และเพศชาย ร้อยละ 38.1 มีอายุอยู่ระหว่าง 13-15 ปี ร้อยละ 58.9 รองลงมาอายุระหว่าง 16-18 ปี ร้อยละ 41.1 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 55.0 รองลงมาระดับประถมศึกษาร้อยละ 2.2 สถานภาพทางครอบครัวอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 55.0 รองลงมา อยู่กับปู่ย่าตายายร้อยละ 30.3 รายได้ต่อเดือน เดือนละ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 42.9 รองลงมา มากกว่าเดือนละ 10,000 บาท ร้อยละ 33.3

ส่วนที่ 2 ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต
ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การ
เสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ที่	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการ ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน จังหวัดขอนแก่น	ใช้ได้		ใช้ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	<u>ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลัก พุทธบูรณาการ</u>				
1	การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลัก ความละเอียดใส่ใจ (หิริ)	208	90.0	23	10.0
2	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรยึดหลัก ความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	193	83.5	38	16.5
3	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมี ความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่ เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	207	89.6	24	10.4
4	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความ เพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้ บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	206	89.2	25	10.8
5	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการ ปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมาภัมมันตะ) ไม่กระทำความ ผิด	205	88.7	26	11.3
6	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมี ความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลอง คลองธรรม	197	85.3	34	14.7

ที่	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการ ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน จังหวัดขอนแก่น	ใช้ได้		ใช้ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการ พุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พุด เท็จ ฯลฯ	202	87.4	29	12.6
8	<u>ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ</u> <u>ต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ</u> การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	192	83.1	39	16.9
9	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โศตตปปะ)	179	77.5	52	22.5
10	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมา สังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	200	86.6	31	13.4
11	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่ว เกิดขึ้น	188	81.4	43	18.6
12	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ	205	88.7	26	11.3
13	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	191	82.7	40	17.3

ที่	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการ ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน จังหวัดขอนแก่น	ใช้ได้		ใช้ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการ ต่อต้านการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พุดเท็จ ฯลฯ	195	84.4	36	15.6
15	<u>ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลัก พุทธบูรณาการ</u> การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลัก ความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	193	83.5	38	16.5
16	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรยึด หลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	183	79.2	48	20.8
17	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิด ที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น	136	58.9	39	16.9
18	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลัก ความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิ ให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรงและ ทางอ้อม	194	84.0	37	16.0
19	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการ ปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิด กฎระเบียบ	205	88.7	26	11.3
20	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมี ความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลอง คลองธรรม	196	84.8	35	15.2

ที่	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	ใช้ได้		ใช้ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
21	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	187	81.0	44	19.0
22	ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความละเอียดใส่ใจ (หิริ)	206	89.2	25	10.8
23	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	188	81.4	43	18.6
24	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	205	88.7	26	11.3
25	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	193	83.5	38	16.5
26	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ	192	83.1	39	16.9
27	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	205	88.7	26	11.3
28	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	199	86.1	32	13.9

ที่	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการ ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน จังหวัดขอนแก่น	ใช้ได้		ใช้ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
29	<u>ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการ</u> <u>ปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ</u> การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรรีดยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	186	80.5	45	19.5
30	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตัมปะ)	193	83.5	38	16.5
31	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	209	90.5	22	9.5
32	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	195	84.4	36	15.6
33	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมาภังคะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ	212	91.8	19	8.2
34	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตาม ครรลองคลองธรรม	197	85.3	34	14.7
35	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีการพูดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	210	90.9	21	9.1

จากตารางที่ 9 พบว่า ด้านระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการ
ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรวีตหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 90.0 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรวีตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ) คิดเป็น ร้อยละ 83.5 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 89.6 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.2 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 85.3 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พุดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 87.4

ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรวีตหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.1 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรวีตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ) คิดเป็นร้อยละ 77.5 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 86.6 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.4 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเห็นที่ ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 82.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พุดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 84.4

ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรวีตหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรวีตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ) คิดเป็นร้อยละ 79.2 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 58.9 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรวีตหลักความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม คิดเป็นร้อยละ 84.0 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ

84.8 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 81.0

ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 89.2 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอดตัมปะ) คิดเป็นร้อยละ 81.4 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.5 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 83.1 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 86.1

ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 80.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอดตัมปะ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 90.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.4 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 91.8 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 85.3 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 90.9

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น
 ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นกลยุทธ์การ
 ต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

	ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็ก และเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้าน การทุจริต				
1.	ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังจิตสำนึกหรือค่านิยม ความเชื่อวัฒนธรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการทุจริต	3.74	1.30	มาก	6
2.	ผู้ปกครองในครอบครัวของท่านเองมีการปฏิบัติเป็น แบบอย่างที่ดีในการต่อต้านการทุจริต	4.09	1.06	มาก	4
3.	ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังให้บุตรหลานพึงพา ตนเอง มีความและมีความรับผิดชอบ	4.29	1.04	มาก	1
4.	การปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักประหยัดและอดออม ไม่ว่าจะ เป็นทรัพย์สินส่วนตัวหรือส่วนรวมก็ตาม จะช่วยให้ลด การทุจริต	4.22	1.04	มาก	2
5.	การปลูกฝังให้บุตรหลานปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	4.16	0.99	มาก	3
6.	การปลูกฝังบุตรหลานปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนาจะ ช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	3.90	1.14	มาก	5
7.	การปลูกฝังให้บุตรหลานมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยการแสดงออกด้วยการกระทำ เช่น เสียภาษีให้รัฐ เคารพกฎหมาย ปฏิบัติตามหลักของ ศาสนา เคารพเทิดทูนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม่ให้ใครมาทำลาย จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	3.67	1.18	มาก	7
	รวม	4.01	0.85	มาก	

	ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็ก และเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
8.	กลยุทธการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต สถาบันการศึกษาทำหน้าที่การอบรมบ่มเพาะให้ ลูกหลานได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ มีทักษะความรู้ ทั้ง ทางด้านสังคม การเมือง ตามแบบวิถีชีวิตประชาธิปไตย สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการ ทุจริต	4.10	1.04	มาก	3
9.	การมีเสรีภาพ การเคารพในความแตกต่าง มีความเสมอ ภาค และการรักในความยุติธรรม สามารถเสริมสร้าง ความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	4.15	1.05	มาก	1
10.	การพัฒนาปรับปรุงจิตสำนึกทางจริยธรรมและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างจริงจัง ในการเสริมสร้าง ความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	4.12	1.03	มาก	2
11.	การสร้างความรู้ความตระหนักรู้ เกี่ยวกับการรณรงค์ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น สามารถ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	3.88	1.11	มาก	5
12.	การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการ ทุจริต โดยการประกวดสื่อหรืองานรณรงค์ โดยการจัดกิ จกรรม การประกวดวาดภาพ การประกวดออกแบบ โปสเตอร์ การจัดกิจกรรมค่าย	3.95	1.18	มาก	4
	รวม	4.04	0.88	มาก	
	รวมทุกด้าน	4.02	0.82	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริต
ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.02, S.D. =
0.82)

เมื่อพิจารณารายด้าน กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.01, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด คือ 3. ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังให้บุตรหลานพึ่งพาตนเอง และมีความรับผิดชอบ (\bar{x} = 4.29, S.D. = 1.04) 4. การปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักประหยัดและอดออม ไม่ว่าจะป็นทรัพย์สินส่วนตัวหรือส่วนรวมก็ตาม จะช่วยให้ลดการทุจริต (\bar{x} = 4.22, S.D. = 1.04) ส่วนข้อที่ต่ำที่สุด คือ 7. การปลูกฝังให้บุตรหลานมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยการแสดงออกด้วยการกระทำ เช่น เสียภาษีให้รัฐ เคารพกฎหมาย ปฏิบัติตามหลักของศาสนา เคารพเทิดทูนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม่ให้ใครมาทำลาย จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต (\bar{x} = 3.67, S.D. = 1.18)

กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.04, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด คือ 9. การมีเสรีภาพ การเคารพในความแตกต่าง มีความเสมอภาค และการรักในความยุติธรรม สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต (\bar{x} = 4.15, S.D. = 1.05) รองลงมาเป็น 10. การพัฒนาปรับปรุงจิตสำนึกทางจริยธรรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างจริงจัง ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต (\bar{x} = 4.12, S.D. = 1.03) ส่วนข้อที่ต่ำที่สุด คือ 11. การสร้างความตระหนักรู้ เกี่ยวกับการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต (\bar{x} = 3.88, S.D. = 1.11)

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของการถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	34.26	5.51	- 5.78	1.47	-59.667	.000*
- หลังทดลอง	40.04	6.55				

ตารางที่ 11 พบว่า การทดสอบภาพรวมของการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	5.58	.96	-2.27	.55	-62.695	.000*
- หลังทดลอง	7.86	1.29				

ตารางที่ 12 พบว่า การทดสอบของด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	7.02	1.55	-1.12	.67	-25.525	.000*
- หลังทดลอง	8.15	1.78				

ตารางที่ 13 พบว่า การทดสอบของด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	6.92	1.34	-1.18	.53	-33.403	.000*
- หลังทดลอง	8.11	1.53				

ตารางที่ 14 พบว่า การทดสอบของด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	6.91	1.43	-1.07	.70	-23.210	.000*
- หลังทดลอง	7.99	1.64				

ตารางที่ 15 พบว่า การทดสอบของด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair t-test

ทดสอบ	<i>M</i>	<i>SD</i>	\bar{D}	\overline{SD}	<i>t</i>	<i>p</i>
- ก่อนทดลอง	7.81	1.46				
- หลังทดลอง	7.93	1.52	-.11	.80	-2.201	.029

ตารางที่ 16 พบว่า การทดสอบของด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 17 แสดงค่าความถี่ ร้อยละของข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

(n = 64)

ที่	ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กนักเรียน	10	15.62
2	มีช่องทางในการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตให้กับนักเรียนในโรงเรียน	17	26.56
3	ให้ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตแบบต่างๆให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อเอาตัวรอดจากการเป็นเครื่องมือของกลุ่มอิทธิพล	8	12.50
4	ควรทำสื่อนวัตกรรมให้ความรู้ผ่านทางสื่อออนไลน์จะทำให้เด็กเข้าถึงและตระหนักรู้ได้ง่ายและน่าสนใจ	11	17.18
5	ควรส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ตระหนักรู้เกี่ยวกับการทุจริต เพื่อเป็นแบบอย่างให้เด็กและเยาวชน	18	28.12
รวม		64	100.00

ข. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่นและชนบทกลุ่ม (ผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น)

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน ระหว่าง วันที่ 9 – 13 สิงหาคม 2566 ณ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้ข้อมูลและประเด็นต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. บริบทองค์กรและการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ (ตำบล/เทศบาล/อำเภอ/เขต/จังหวัด/กรุงเทพมหานคร/แห่งประเทศไทย) รวมทั้งสิ้น 8,780 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา แก้ไขปัญหา และร่วมกำหนดนโยบายด้านเด็กและเยาวชน รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชน คือ เด็ก (อายุแรกเกิด – 18 ปี) และเยาวชน (ตั้งแต่ 18 – 25 ปี บริบูรณ์) ทุกคนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร.14) เป็นสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือเทศบาล และมีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเป็นผู้แทน ในการเป็นสมาชิกและคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในระดับอำเภอ จังหวัด แต่ในกรุงเทพมหานครเป็นระดับเขตและกรุงเทพมหานคร และเป็นสมาชิกและคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปัจจุบันมีคณะกรรมการ สภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศรวมกว่า 160,000 คน

การดำเนินงาน กรมกิจการเด็กและเยาวชน บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน ร่วมกันส่งเสริม สนับสนุน ให้คำแนะนำการขับเคลื่อนงานของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่สภาเด็กและเยาวชน ภายใต้โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งสภาเด็กและเยาวชน และโครงการเยาวชนไทยหัวใจใสสะอาด วงเงินจำนวน 213,999,000 บาท ตามระดับและขนาด สภาเด็กและเยาวชน โดยสภาเด็กและเยาวชนจัดทำแผนการดำเนินงาน/โครงการขอรับงบประมาณจาก กรมกิจการเด็กและเยาวชน/บ้านพักเด็กและครอบครัว เพื่อจัดโครงการ/กิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ รวมทั้งกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนจะได้รับในการเข้ามาเป็นสภาเด็กและเยาวชน

1. การสร้างความเป็นผู้นำและความเสียสละเพื่อส่วนรวม : สภาเด็กและเยาวชนจะได้รับการฝึกการเป็นผู้นำที่รู้หน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงความเสียสละ มีจิตอาสา เพื่อประโยชน์ต่อสังคม

2. มีความรอบรู้และการใช้ทักษะในการดำรงชีวิตรวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาในสังคม สภาเด็กและเยาวชนมีการจัดอบรมให้ความรู้กับเด็กและเยาวชนในประเด็นต่าง ๆ และช่วยเป็น กระบอกเสียงในการสะท้อนปัญหาจากระดับท้องถิ่นสู่ระดับนโยบาย และเป็นกำลังสำคัญในการ ขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศชาติ

3. เรียนรู้ทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะ ที่สามารถใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบ มีทักษะการเรียนรู้ที่เป็นระบบและ สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนา โดยสามารถใช้ประเมินผล และวิเคราะห์เทคโนโลยีสนเทศ รวมทั้งสื่อใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิทธิประโยชน์องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่ได้จดทะเบียน องค์กรเอกชนหรือองค์กร ชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนจะได้รับเงินอุดหนุน ความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากกรม กิจการเด็กและเยาวชน (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2566) เพราะว่าเด็กและเยาวชนนั้นต้องได้รับ การคุ้มครองตาม พรบ. ว่าด้วยการกระทำต่อเด็กและสตรี ซึ่งจากการสัมภาษณ์แนวทางในการ ดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตของประธานเด็กและเยาวชน กล่าวว่า

“...สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นองค์กรสาธารณะประโยชน์ เป็นศูนย์กลาง ของเด็กและเยาวชน ที่มีบทบาท หน้าที่ ในการริเริ่มการพัฒนา การเรียน และเชื่อมประสานทุกภาค ส่วน ได้เล็งเห็นความสำคัญของการป้องกัน และการปลูกฝังค่านิยมที่ดี สร้างคุณธรรมจริยธรรมในการ ดำเนินงาน ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จึงมีแนวคิดในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในทุก ๆ ปี ภายใต้โครงการแกนนำเยาวชนต้านโกง โปร่งใส ไร้การทุจริตคอร์รัปชัน โดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมเด็ก และเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน จัดกิจกรรม อบรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในการป้องกัน และเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันในระดับสถานศึกษา และการ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเพื่อรณรงค์ในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนบนหน้าเพจ Facebook : สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น...” (สัมภาษณ์เมื่อ 17 พฤษภาคม 2567)

กล่าวโดยสรุป สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่นมีบทบาทสำคัญในการสร้างสังคมที่ โปร่งใสและมีคุณธรรม โดยการริเริ่มกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการป้องกันและเฝ้าระวังการ ทุจริตผ่านการมีส่วนร่วมของเยาวชนและการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสาร

2. กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้าง พุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน ตามประเด็น ดังนี้

2.1 การต่อต้านการทุจริตในการนำหลักการทางพุทธศาสนาไปใช้ ถือว่าเป็นแนวทางอย่าง หนึ่งในการระคับระคองให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักรู้ในการนำหลักธรรมทางพุทธศาสนาไปใช้

เช่น หลักหิริ (ความละอายแก่ใจ) และโอตตัปปะ (ความเกรงกลัวต่อบาป) ซึ่งจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ เด็กและเยาวชนได้ให้ความคิดเห็นว่า

“...ควรมีปลูกฝังให้เด็กตั้งแต่เล็ก ๆ ทำให้เด็กเห็นถึงโทษของการไม่ซื่อสัตย์สุจริตว่าจะส่งผลต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร ตั้งกลุ่มรณรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกในการทำงานโดยสุจริต ตั้งแต่สถาบันครอบครัว ชุมชน ตลอดจนถึงที่ทำงาน ให้มีจิตสำนึก ไม่ทำอะไรเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและเพื่อนของตนเอง...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

ซึ่งสอดคล้องกับ“พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562” ซึ่งกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ 7 ประการ ได้แก่ (1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (2) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ (3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ (5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ (7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

และเยาวชนอีกคนหนึ่งให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

“การต่อต้านการทุจริตอย่างแรกที่ควรมี คือการที่เรามีความซื่อสัตย์สุจริต มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเราจะต้องเริ่มปลูกฝังการต่อต้านการทุจริตให้เด็กและเยาวชน ตั้งแต่เด็ก อาจจะเริ่มจากการสอนน้อง สอนเด็กนักเรียนก่อน” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

นอกจากนี้เยาวชนหลายคนเห็นว่าการต่อต้านการทุจริตในการนำหลักการทางพุทธศาสนาให้ข้อมูลในเรื่องนี้ว่า

“...ควรเสริมสร้างให้เยาวชน ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน เพื่อให้เยาวชนเรียนรู้เกี่ยวกับสังคม การปฏิบัติตัวและพัฒนาความคิดของเยาวชน กิจกรรมอาจเป็นกิจกรรมต่างๆไป เช่น การจัดอบรมเกี่ยวกับการทุจริต การรณรงค์และอื่น ๆ พื้นฐานด้านครอบครัวเป็นจุดแรกของการอบรมบ่มเพาะ และสอนให้รู้จักการเรียนรู้ สอนให้เห็น รู้จักซื่อสัตย์สุจริตและให้เห็นแบบอย่างว่าการทุจริตและมีผลกระทบผลเสียอย่างไรกับตัวเราเองและผู้อื่นอย่างไร ถ้ามองในมุมพุทธศาสนาแล้วก็คือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

สิ่งหนึ่งประการใดที่เด็กและเยาวชนให้ความคิดเห็นในการนำหลักการพุทธศาสนามาใช้ในการต่อต้านการทุจริตนั้น อาจจะเป็นเพราะเด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังทางความคิดทางศาสนาในการนำมาปรับใช้การดำเนินชีวิต โดยมุ่งเน้นถึงความสำคัญของการสร้างสังคมที่มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยเริ่มจากการอบรมในครอบครัวและการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และความคิดของเยาวชน นอกจากนี้ การนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนามาใช้เป็นแนวทางในการอบรม

จะช่วยให้เยาวชนตระหนักถึงผลกระทบของการกระทำของตนเองและพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่ดีในสังคม

2.2 กลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน จากการลงพื้นที่พูดคุยสนทนากับกลุ่มเด็กและเยาวชน

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน คือ กลยุทธ์ในการสอนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสาธารณะ และกลยุทธ์ในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน จากการสัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ได้ให้ข้อมูลว่า

“...กลยุทธ์ในการทำเป็นตัวอย่าง โดยที่ผู้ใหญ่ในสังคมต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการต่อต้านการทุจริตเพื่อเป็นแบบอย่างแนวทางให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ ซึ่งก็เป็นการปลูกจิตสำนึกของเด็กไปในทางที่ดี...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความสำคัญของการเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ใหญ่ในสังคมในการต่อต้านการทุจริต และการที่การกระทำดังกล่าวจะช่วยปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน การเป็นแบบอย่างที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้เยาวชนได้รับรู้แนวทางที่ถูกต้อง แต่ยังเป็นการสร้างสังคมที่มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวม

นอกจากนี้เยาวชนหลายคนเห็นว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน โดยให้ข้อมูลดังนี้

“...ควรใช้กลยุทธ์ คือการที่สอนเด็กให้มีความซื่อสัตย์สุจริต สอนให้เด็กมีจิตสาธารณะ หากเด็กมีการปฏิบัติตามควรให้ความชื่นชมกับเด็กและเมื่อเวลาเด็กทำผิด จะต้องไม่ต่อว่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรง ใช้เหตุผล ควรใช้กลยุทธ์ที่มีเหตุผล ค่อย ๆ ปลูกฝังเด็กและเยาวชน โดยที่ผู้ใหญ่ในสังคมต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการต่อต้านการทุจริตเพื่อเป็นแบบอย่างแนวทางให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ ซึ่งก็เป็นการปลูกจิตสำนึกของเด็กไปในทางที่ดี...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าว ได้เน้นถึงกลยุทธ์ในการอบรมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชน โดยใช้การสอนความซื่อสัตย์สุจริตและจิตสาธารณะ การให้ความชื่นชมเมื่อเด็กทำดี และการใช้เหตุผลในการแก้ไขพฤติกรรมที่ผิด นอกจากนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ใหญ่ในสังคมในการต่อต้านการทุจริต เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในเด็กและเยาวชน

อย่างไรก็ตามมีเด็กและเยาวชนได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในการให้เด็กและเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต ดังนี้

“...จัดโครงการโดยให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วม เปิดวิดีโอให้เด็กและเยาวชนดูเพื่อให้คิดตาม และต้องเป็นวิดีโอที่เกี่ยวกับการทุจริต มีความซื่อสัตย์ในบทบาทหน้าที่ของตน เพิ่มเกราะป้องกันไม่ให้มีช่องว่างในการทุจริต ยึดมั่นในหลักศีลธรรมและจริยธรรมในการไม่ทุจริต ให้ความร่วมมือและ

สอดส่องดูแลในการทำการทุจริต มีการปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กมีความซื่อสัตย์สุจริต ให้เด็กมีส่วนร่วมในทุกๆกิจกรรม...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

สิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการที่จะเน้นถึงการใช้สื่อวิดีโอและการจัดโครงการที่มีการเข้าร่วมของเด็กและเยาวชนเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะความซื่อสัตย์สุจริต การเพิ่มเกราะป้องกันการทุจริตโดยยึดมั่นในหลักศีลธรรมและจริยธรรม การให้ความร่วมมือและการสอดส่องดูแลและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีและการให้เด็กมีส่วนร่วมจะช่วยเสริมสร้างสังคมที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

2.3 รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน คือ การปลูกฝังเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต การจัดทำสื่อโดยเด็กและเยาวชน การรณรงค์ตามชุมชนโดยเด็กและเยาวชน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ได้ให้ข้อมูลว่า

“...นำเสนอด้วยวิธีที่น่าสนใจมากกว่าการทำให้เป็นเอกสารรายงานที่ยืดเยื้อเข้าใจยากการนำเสนอที่เข้าใจง่ายด้วยการทำคลิปหรือทำวิดีโอที่สนุกน่าสนใจ เหมาะแก่การที่จะให้เด็กและเยาวชนรับชม ควรนำเสนอทั้งเรื่องที่สุจริตและทุจริตควบคู่กัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความนึก คิด ตามสิ่งที่ได้รับชม รับฟัง...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าว เน้นถึงความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตในรูปแบบที่สร้างความเข้าใจต่อการต่อต้านการทุจริต โดยใช้สื่อวิดีโอหรือคลิปที่สนุกและดึงดูดความสนใจของเด็กและเยาวชน การนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายทั้งเรื่องที่สุจริตและทุจริตจะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความนึกคิดตามเนื้อหาและเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี

นอกจากนี้เยาวชนหลายคนเห็นว่า รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน ดังนี้

“...ควรเริ่มปลูกฝัง จากการทำตัวให้เด็กเห็นโดยการที่เราไม่ทุจริต เริ่มจากการปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับเด็กและเยาวชนก่อน และจัดกิจกรรมปลูกฝังความสุจริต อย่างเช่นการจัดอบรม การจัดทำสื่อ การทำข่าว การทำสื่อ อย่างเช่น การทำสื่อคุณธรรม...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

เด็กและเยาวชนมองว่าการเริ่มต้นจากการปลูกฝังความสุจริตในเด็กและเยาวชนด้วยการที่เราเอาใจใส่ในการกระทำตนเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้เด็กเห็นและเรียนรู้ได้ตั้งแต่เริ่มต้น การจัดกิจกรรมเช่นการอบรม การสร้างสื่อเพื่อกระตุ้นความคิดเชิงบวกและคุณค่าทางจริยธรรมเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปลูกฝังความสุจริตอย่างยั่งยืนในวัยเรียนและชีวิตประจำวันของเยาวชนได้

อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนยังสะท้อนถึงการถ่ายทอดทางสื่อออนไลน์ ดังเช่นคำกล่าวของเด็กและเยาวชนที่ว่า

“...ถ่ายทอดผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ที่เด็กและเยาวชนสนใจ ทำเป็นสื่อหรือโฆษณาที่ดึงดูดความสนใจ และมีต้นแบบ แบบอย่างให้เด็กและเยาวชนได้ดูได้เห็น ว่าการทำตัวซื่อสัตย์สุจริตเป็นอย่างไร มีผลลัพธ์แบบใด และการทุจริตต่อผู้อื่นมีผลลัพธ์อย่างไร...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

การใช้สื่อออนไลน์เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับความสุจริตแก่เด็กและเยาวชน การสร้างสื่อหรือโฆษณาที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจและเข้าใจได้ง่าย เช่น การใช้วิดีโอออนไลน์ที่แสดงตัวอย่างของพฤติกรรมที่ดีเพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของความซื่อสัตย์และสุจริต

2.4 ความคิดเห็นอื่น ๆ

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ความคิดเห็นอื่น ๆ คือ การทุจริตนั้น สาเหตุมีหลากหลายปัจจัย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านการเงิน หรืออาจเป็นเพราะสภาวะจิตใจ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ตัวแทนเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ได้ให้ข้อมูลว่า

“...ในปัจจุบันสังคมไทยยังมีการทุจริตอยู่มาก ทั้งภายในหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ แต่ก็ยังมีหน่วยงานที่ทำงานโดยสุจริตอยู่มากกลับต้องพลอยเสียชื่อเสียงไปด้วย โดยรวมแล้วคิดว่าควรปลูกฝังผู้ใหญ่มากกว่าเด็กและเยาวชน ทั้งนี้การที่ผู้ใหญ่หรือผู้ปกครอง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กนั้นคือปัจจัยที่สำคัญที่สุด...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

จากสิ่งที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ข้อเท็จจริงในสังคมไทยยังคงมีการทุจริตอยู่มาก ซึ่งแสดงถึงปัญหาเชิงระบบที่ลึกซึ้งภายในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ และผลกระทบการทุจริตนี้ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานที่ทำงานโดยสุจริต ซึ่งต้องพลอยเสียชื่อเสียงไปด้วย แม้ว่าจะไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตก็ตาม ซึ่งวิธีที่จะแก้ปัญหาข้างต้น คือการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม เป้าหมายควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้ใหญ่ มากกว่าเด็กและเยาวชน เหตุผลผู้ใหญ่และผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็ก ดังนั้นหากผู้ใหญ่มีความสุจริตและทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตาม ซึ่งความคิดเห็นบางส่วนของเด็กและเยาวชนกล่าวว่า

“...ในการทุจริตนั้น สาเหตุมีหลากหลายปัจจัย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านการเงิน หรืออาจเป็นเพราะสภาวะจิตใจ ดังนั้นควรมีการจัดการที่แตกต่างกัน ปัญหาหลักที่ทำให้มีการทุจริตเกิดขึ้น คือ การมีค่าใช้จ่ายที่มีมากกว่ารายรับ เกิดการขาดสนเรื่องการเงิน ทำให้มีการยักยอกหรือการโกงเงินกันเกิดขึ้น สาเหตุการทุจริต มีหลายปัจจัย หลายอย่างมากในสังคมไทย เพราะเศรษฐกิจใน

ประเทศไทยค่อนข้างหนัก คนจนก็จนลงเรื่อย ๆ คนรวยก็รวยมาก ๆ เป็นการทำให้เห็นการแบ่งชนชั้นกันอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุทำให้คนเกิดการทุจริต...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

ค. สนทนากลุ่ม (ผู้เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น)

ความคิดเห็นของนักวิชาการทางศาสนาและนักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนต่อกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

1. การต่อต้านการทุจริตควรนำหลักการทางพุทธศาสนา

นักวิชาการทางศาสนาให้ความเห็นว่า

“...การต่อต้านการทุจริตควรนำหลักธรรมหัวข้อธรรมคัมภีร์ครองโลก” หรือธรรมโลกบาลมาใช้เป็นการต่อต้านการทุจริตด้วยเหตุของการทุจริตเกิดจากความรู้สึกทางใจ คือความโลภอยากได้ในสิ่งที่ไม่ควรได้ ด้วยเหตุแห่งใจนี้เองจึงควรนำธรรมะหัวข้อธรรมคัมภีร์ครองโลกมีอยู่ 2 ประการ คือ 1) หิริ ความละอายต่อบาปต่อสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ และ 2) โอตตัปปะ ความเกรงกลัวต่อบาปอันจะเป็นผลจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดีหรือการทุจริตโดยการปลุกฝังให้ใช้หลักธรรมและการนำหลักธรรมดังกล่าวมาใช้ในชีวิตประจำวัน...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

นักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนให้ความเห็นว่า

“...ปลุกฝังค่านิยมโตไปไม่โกงตั้งแต่เด็กโดยผลักดันให้เข้าไปอยู่ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมวัย สนับสนุนให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อฝึกกระบวนการการทำงานแบบมีส่วนร่วมโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มกลไกการตรวจสอบจากภาคประชาชนให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการตรวจสอบหน่วยงานรัฐ...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

2. กลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนตามหลักพุทธบูรณาการ

นักวิชาการทางศาสนาให้ความเห็นว่า

“...กลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนควรนำธรรมะดังนี้ 1) หิริ โอตตัปปะ ธรรมคัมภีร์ครองโลกซึ่งการนำหลักธรรมนี้มาใช้ก็เพราะเหตุผลคือการทำ ความเข้าใจในให้ลึกซึ้งถึงแนวความคิดหรือความรู้สึกทางจิตใจให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน 2) ศีล 5 คือหลักธรรมพื้นฐานการปฏิบัติ, การดำเนินชีวิตเพื่อให้ทราบแนวทางของการประพฤติตน ทราบถึงข้อควรปฏิบัติข้อละเว้นซึ่งจะเป็นการเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

นักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนให้ความเห็นว่า

“...ปลุกฝังการเรียนรู้ตั้งแต่ครอบครัวจนถึงระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมวัยเพื่อสร้างค่านิยมตั้งแต่เด็ก...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

3. รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน

นักวิชาการทางศาสนาให้ความเห็นว่า

“...รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน เห็นควรใช้หลักการ swot analysis โดยในการใช้หลักการนี้ต้องทำรูปแบบหลักการให้เข้าใจง่ายเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงเข้าใจในหลักการ เช่น การรับรู้ถึงจุดแข็งจุดอ่อนของการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นต้นหรือการใช้หัวข้อธรรมะอิทธิบาท 4 มาบูรณาการเพื่อนำหลักธรรมที่เป็นหัวข้อหลักมาใช้เพื่อให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

นักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนให้ความเห็นว่า

“...หากเป็นเด็กควรสอดแทรกเนื้อหาให้เด็กได้ซึมซับในสื่อการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับปฐมวัย แต่หากเป็นระดับมัธยมหรืออุดมศึกษาควรจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมแบบการมีส่วนร่วม เพื่อมุ่งเน้นกระบวนการการทำงานเป็นทีม...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

4. ความคิดเห็นอื่น ๆ

นักวิชาการทางศาสนาให้ความเห็นว่า

“...ในการต่อต้านการทุจริตในเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องที่ดีเริ่มที่ส่งเสริมคุณค่าของบุคคล ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้คือ 1) การปลูกฝังค่านิยมในการดำเนินชีวิตในทางสุจริต 2) การใช้หลักธรรมะที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนสามารถถ่ายทอดและปลูกฝังหรือทำให้เข้าใจได้ง่าย 3) การพัฒนาจิตใจควบคู่กับหลักธรรมะในการต่อต้านการทุจริตในเด็กและเยาวชน...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

นักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนให้ความเห็นว่า

“...กระทรวงศึกษาธิการควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยมาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยให้ตอบโจทย์การเรียนรู้ในทุกช่วงวัย...” (สัมภาษณ์ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักวิชาการทางศาสนาและนักวิชาการด้านเด็กและเยาวชนต่อกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า สิ่งที่มีความคิดเห็นตรงกันคือการที่การปลูกฝังเรื่องค่านิยมในทางที่สุจริตในการประพฤติตนให้มีความพอดีพองามโดยยึดหลัก หิริ และโอตตัปปะ เป็นเครื่องดำเนินชีวิตในการทำงานและการประพฤติตนในทางที่สุจริตธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณของเด็กและเยาวชนต่อกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเด็กและเยาวชนและผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสีย ผลการวิจัยมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงขอสรุป
ผลการวิจัยใน บทที่ 5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 231 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 231 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

1) สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 231 คน พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.9 มีอายุอยู่ระหว่าง 13-15 ปี ร้อยละ 58.9 การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยละ 55.0 สถานภาพ อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 55.0 รายได้ต่อเดือน เดือนละ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 42.9

2) ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 90.0 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 89.6 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.2 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 85.3 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการพูดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 87.4

ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.1 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 77.5 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 86.6 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.4 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฏฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 82.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 84.4

ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 79.2 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 58.9 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม คิดเป็นร้อยละ 84.0 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฏฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 84.8 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 81.0

ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 89.2 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 81.4 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.5 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 83.1 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฏฐิ) ตามครรลอง

คลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 86.1

ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 80.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 90.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.4 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 91.8 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 85.3 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 90.9

3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.02, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายด้าน 1) ด้านกลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.01, S.D. = 0.85) 2) กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.04, S.D. = 0.88)

2. เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลอง

2.1 การทดสอบภาพรวมของการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การทดสอบของด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การทดสอบของด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การทดสอบของด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 การทดสอบของด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 การทดสอบของด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลัก พุทธบูรณาการ ก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

พบว่า ผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 โดยได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้ จัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.62 มีช่องทางในการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตให้กับนักเรียนในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.56 ให้ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตแบบต่างๆให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อเอาตัวรอดจากการเป็น เครื่องมือของกลุ่มอิทธิพล คิดเป็นร้อยละ 12.50 ควรทำสื่อนวัตกรรมให้ความรู้ผ่านทางสื่อออนไลน์ จะทำให้เด็กเข้าถึงและตระหนักรู้ได้ง่ายและน่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 17.18 ควรส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ตระหนักรู้เกี่ยวกับการทุจริต เพื่อเป็นแบบอย่างให้เด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 28.12

สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นองค์กรสาธารณะประโยชน์ เป็นศูนย์กลางของเด็กและเยาวชน ที่มีบทบาท หน้าที่ ในการริเริ่มการพัฒนา การเรียน และเชื่อมประสานทุกภาคส่วน ได้เล็งเห็นความสำคัญของการป้องกัน และการปลูกฝังค่านิยมที่ดี สร้างคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนิน ใ้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น จึงมีแนวคิดในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในทุก ๆ ปี ภายใต้ โครงการแกนนำเยาวชนต้านโกง โปร่งใส ไร้การทุจริตคอร์รัปชัน โดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมเด็กและ เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน จัดกิจกรรม รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในการป้องกัน และเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันในระดับสถานศึกษา และ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเพื่อรณรงค์ในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนบนหน้าเพจ Facebook : สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. จากสภาพการณ์ของระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

จากผลการวิจัยที่พบว่า พบว่า ระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ดังนี้

ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดรอบคอบ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 90.0 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 89.6 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาป

หรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.2 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 85.3 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 87.4

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง การยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิตและการทำงานในสังคมจะช่วยสร้างสังคมที่โปร่งใสและมีความซื่อสัตย์ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการลดและป้องกันการทุจริตในสังคมไทย

ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.1 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปปะ) คิดเป็นร้อยละ 77.5 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 86.6 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.4 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 82.7 การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 84.4

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง การยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินการทางการเมืองจะช่วยสร้างระบบการเมืองที่โปร่งใสและมีความซื่อสัตย์ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการลดและป้องกันการทุจริตในระดับการเมือง

ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปปะ) คิดเป็นร้อยละ 79.2 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 58.9 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม คิดเป็นร้อยละ 84.0 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 88.7 การสกัดกั้น การทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 84.8 การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 81.0

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายที่ยึดถือหลักพุทธบูรณาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง การยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการกำหนดและบังคับใช้นโยบายจะช่วยสร้างระบบนโยบายที่โปร่งใสและมีความซื่อสัตย์ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการลดและป้องกันการทุจริตในระดับนโยบาย

ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 89.2 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 81.4 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.5 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 83.1 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิดเป็นร้อยละ 88.7 การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 86.1

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่ยึดถือหลักพุทธบูรณาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง การยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินงานจะช่วยสร้างระบบที่โปร่งใสและมั่นคง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการลดและป้องกันการทุจริตในสังคมไทย

ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ ได้แก่ การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ) คิดเป็นร้อยละ 80.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตฺตปฺปะ) คิดเป็นร้อยละ 83.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 90.5 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.4 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 91.8 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม คิด

เป็นร้อยละ 85.3 การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 90.9

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการยึดหลักพุทธบูรณาการในการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตในสังคมไทย การมีหลักความละเอียดถี่ถ้วน ความเกรงกลัวต่อบาป ความคิดที่ถูกต้อง ความเพียรที่ถูกต้อง การปฏิบัติที่ถูกต้อง ความเห็นที่ถูกต้อง และการพุดจาที่ถูกต้อง จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในทุกระดับของสังคม

จากการสำรวจระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ปรากฏให้เห็นว่ามีการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสะท้อนถึงความเข้าใจต่อการป้องกันการทุจริตตามหลักการทางพระพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชชัฎษาพัฒน์ ยุกตานนท์ (2562) ได้อธิบายว่า การแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันโดยอาศัยหลักธรรมนั้น ซึ่งได้แก่ มรรคมีองค์ 8 โดยการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันสำหรับข้าราชการ ผู้เขียนมองว่าข้าราชการจะต้องมีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามาปรับใช้ในการทำงานของ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ ปริญญา วัฒนกุล และธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์ (2563) ยังสะท้อนถึงการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการ สร้างเครือข่ายเยาวชนเพื่อส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านการคอร์รัปชัน จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของกระบวนการสร้างค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชัน ได้แก่ รูปแบบของการกระตุ้นความสนใจในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นสถาบัน ที่ทำหน้าที่ในการให้การศึกษ อบรมบ่มสร้างนิสัย ให้ความรู้ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะด้านปัญญา ประกอบกับมีองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างนิสัยความซื่อสัตย์สุจริตโดย มีต้นแบบกิจกรรมการส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชันนี้เป็นเป็นรูปแบบของกิจกรรม เชิงวิชาการพร้อมทั้งกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ แสดงออกถึงคามรับผิดชอบต่อสังคมและความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างชุมชน

2. ความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

จากการวิจัยพบว่าในภาพรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.02, S.D. = 0.82) เมื่อ พิจารณาหลายด้าน 1) ด้านกลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต อยู่ใน ระดับมาก (\bar{x} = 4.01, S.D. = 0.85) 2) กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการ ต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.04, S.D. = 0.88)

ดังนั้นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน เป็นแนวทางในการสร้างเป็น นวัตกรรมเครื่องมือในการต่อต้านการทุจริต โดยการปลูกฝังความเชื่อในทางพุทธศาสนา ค่านิยม เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต โดยอย่างยิ่งการปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยและการสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการศึกษา ซึ่งจากงานวิจัยที่ได้มีการทบทวนเกี่ยวกับการศึกษาการต่อต้านการทุจริต

พบว่ามีการวิจัยที่สอดคล้องหลายชิ้น โดยเฉพาะงานวิจัยของ บวร ชมขุนศรี และยุทธนา ประณีต (2564) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและการตัดสินใจทางการเมืองตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดให้รัฐพึงปฏิบัติตามและให้มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เน้นการปรับพฤติกรรม “คน” ปลูกฝังให้มีจิตสำนึกยึดมั่นและสร้างวัฒนธรรมซื่อสัตย์สุจริต โดยในภาพรวมประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความรู้ความเข้าใจการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอยู่ในระดับมาก ผ่านแนวทางการส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ออกมาทั้ง 2 ด้าน ซึ่งอยู่ในระดับดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียานุช วัฒนกุล และธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายเยาวชนเพื่อส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านการคอร์รัปชัน จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของกระบวนการสร้างค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชัน ได้แก่ รูปแบบของการกระตุ้นความสนใจในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการให้การศึกษอบรมบ่มสร้างนิสัย ให้ความรู้ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะทางด้านปัญญา ประกอบกับมีองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างนิสัยความซื่อสัตย์สุจริตโดยมีต้นแบบกิจกรรมการส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านคอร์รัปชันนี้

3. เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบภาพรวมของการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธรูปธรรมในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลที่ปรากฏที่มีระดับนัยสำคัญที่วิเคราะห์เป็นรายด้านมี 2 ด้านด้วยกันดังนี้ 1) การทดสอบของด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธรูปธรรม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การทดสอบของด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธรูปธรรม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสอดคล้องและย้อนแย้งกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ โชควรรกุล (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันด้วยการสร้างค่านิยมของกลุ่มนักศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่านิยมและทัศนคติของกลุ่มนักศึกษา ที่มีต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ การเอาใจเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ พบว่านักศึกษายอมรับได้ เพราะไม่ได้มีผลกระทบโดยตรงต่อตนเองและครอบครัว การทำสิ่งผิดกฎหมายและความไม่โปร่งใส พบว่านักศึกษา

ยอมรับได้และให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องของการเมือง ไม่ใช่เรื่องของตนเองการทุจริตต่อหน้าที่หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ พบว่านักศึกษายอมรับได้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการเรียกเงินใต้โต๊ะมีการติดสินบนเพิ่มมากขึ้นแต่การดูแลประชาชนและสถิติอาชญากรรมลดลงการให้และการรับสินบน พบว่านักศึกษายอมรับได้ โดยมองว่าการติดสินบนเป็นเรื่องปกติโดยคิดว่าเป็นค่านิยมที่ควรปฏิบัติเพื่อให้การติดต่อกันต่าง ๆ รวดเร็ว การคดโกงต่อตนเองและผู้อื่น พบว่า นักศึกษายอมรับได้ เพราะคิดว่าการคอร์รัปชันนี้นำมาพัฒนาให้ประชาชนหรือคนในองค์กรอยู่ดีกินดี 2) เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทย ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และ กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน 3) ความรู้จากผลการวิจัยถ่ายทอดให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยก่อนเข้าร่วมโครงการ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอยู่ในเกณฑ์ที่น้อย โดยคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว เมื่อจบโครงการ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นทราบถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งเกิดความคิดที่จะร่วมต่อต้านการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในสังคมไทย มีความมุ่งมั่นที่จะเข้าร่วมขบวนการเป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บวร ชมขุนศรี และยุทธนา ประณีต (2564) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบและการตัดสินใจทางการเมืองตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่าแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดให้รัฐพึงปฏิบัติตามและให้มีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบ เน้นการปรับพฤติกรรม “คน” ปลูกฝังให้มีจิตสำนึก ยึดมั่นและสร้างวัฒนธรรมซื่อสัตย์สุจริต โดยในภาพรวมประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความรู้ความเข้าใจการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในระดับมากผ่านแนวทางการส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตมากที่สุด

5. ปัญหา อุปสรรคต่อการทำความเข้าใจถึงกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ปัญหาที่ทำให้เห็นชัดเจนจากการลงพื้นที่วิจัย จะพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนมากจะให้ความคิดเห็นที่เป็นคำถามปลายเปิดและจากการสัมภาษณ์ที่ตรงกันคือ การที่ต้องให้ผู้ใหญ่ทำตัวเป็นตัวอย่างในการสร้างความสุจริตโดยการไม่โกง ไม่ทุจริต และเป็นตัวอย่างในการมีความซื่อสัตย์ จากข้อความที่เด็กและเยาวชนได้ให้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การต่อต้านการทุจริตอย่างแรกที่เราควรมี คือการที่เรามีความซื่อสัตย์สุจริต มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเราจะต้องเริ่มปลูกฝังการต่อต้านการทุจริตให้เด็ก และเยาวชน ตั้งแต่เด็ก อาจจะเริ่มจากการสอนน้อง สอนเด็กนักเรียนก่อน โดยเฉพาะผู้ใหญ่ต้องทำ เป็นตัวอย่างก่อนที่จะสอนเด็ก...” (สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2567)

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บวร ขมขุนศรี และยุทธนา ประณีต (2564) ได้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ การส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบและการตัดสินใจทางการเมืองตาม แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดให้รัฐพึงปฏิบัติตามและให้มีส่วนร่วม ในการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบ เน้นการปรับพฤติกรรม “คน” ปลูกฝังให้มีจิตสำนึก ยึด มั่นและสร้างวัฒนธรรมซื่อสัตย์สุจริต โดยในภาพรวมประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความรู้ ความเข้าใจการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอยู่ในระดับมาก ผ่านแนวทางการส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ด้านการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ระดับ คือ ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ รวมถึงข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความ ละอายแก่ใจ (หิริ) โดยการปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องความละอายแก่ใจให้กับประชาชนทุกคนในสังคม การส่งเสริมการศึกษาและอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบและความเสี่ยงที่เกิดจากการทุจริต รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มีความโปร่งใสและเปิดเผยข้อมูล การมีมาตรการลงโทษที่ชัดเจน และจริงจังสำหรับผู้ที่กระทำการทุจริต คิดเป็นร้อยละ 90.0 ของความสำเร็จในด้านนี้

2) ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ โดยการส่งเสริมให้ผู้นำทางการเมืองแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและความจริงจังในการต่อต้านการ ทุจริต ผ่านการออกกฎหมายและนโยบายที่ชัดเจน การมีระบบการตรวจสอบที่เข้มงวดและเป็นอิสระ การเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสให้กับประชาชน และการมีบทลงโทษที่เหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 88.7 ของความสำเร็จในด้านนี้

3) ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ โดยการสร้างระบบการตรวจสอบและควบคุมที่มี

ประสิทธิภาพ การมีการติดตามและประเมินผลนโยบายอย่างต่อเนื่อง การมีระบบการแจ้งเตือนและรายงานการทุจริตที่เปิดเผยให้กับประชาชน การมีมาตรการคุ้มครองผู้ที่แจ้งเบาะแสการทุจริต และการมีการลงโทษที่เข้มงวดสำหรับผู้ที่กระทำการทุจริต คิดเป็นร้อยละ 88.7 ของความสำเร็จในด้านนี้

4) ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรรีดยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (ทริ) โดยการสร้างระบบการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เช่น การมีระบบการตรวจสอบภายในที่เข้มงวด การมีระบบการรายงานและติดตามการกระทำที่ไม่โปร่งใส การมีการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตอย่างต่อเนื่อง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่โปร่งใส และการมีมาตรการคุ้มครองผู้ที่แจ้งเบาะแสการทุจริต คิดเป็นร้อยละ 89.2 ของความสำเร็จในด้านนี้

5) ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ โดยการปฏิรูปหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบและปราบปรามการทุจริตให้มีความเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ การมีระบบการตรวจสอบและควบคุมที่เข้มงวด การมีการลงโทษที่เข้มงวดและเป็นธรรมสำหรับผู้กระทำการทุจริต การมีการเปิดเผยข้อมูลและรายงานการทุจริตให้กับประชาชน และการมีการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากการค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ควรพิจารณาประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนากลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน

1) จากผลการวิจัยที่พบว่า ด้านกลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก ดังนั้นเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตและสร้างสังคมที่มีความโปร่งใสและมีคุณธรรมตามวิถีไทย ควรมีการนำหลักศาสนาและวัฒนธรรมไทยมาใช้ และสนับสนุนการสอนหลักศาสนาและวัฒนธรรมไทยในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีงามและต้านทานการทุจริต โดยมีการเผยแพร่สื่อที่ส่งเสริมคุณธรรม ผลิตสื่อและโฆษณาที่เน้นการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมตามวิถีไทย เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกต่อต้านการทุจริต การประยุกต์ใช้หลักวิถีไทยในองค์กร และส่งเสริมการนำหลักวิถีไทยมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่โปร่งใสและยุติธรรม

2) จากผลการวิจัยที่พบว่า ด้านกลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับมาก ฉะนั้นจึงต้องมีการบูรณาการเนื้อหาการต่อต้านการทุจริตในหลักสูตรการศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา มีการฝึกอบรมครูและผู้บริหารการศึกษา มีการจัดฝึกอบรมให้กับครูและผู้บริหารการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการสอนและปลูกฝังจิตสำนึกต่อต้านการทุจริตแก่เด็กนักเรียน มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแก้ปัญหา

และพัฒนาวิธีการต่อต้านการทุจริต เช่น การแข่งขันโครงการวิจัย การไต่สวน และการจัดทำโครงการสังคม มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา องค์กรภาครัฐ และเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการต่อต้านการทุจริต

3. ข้อเสนอแนะการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน

1) กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน จากการวิเคราะห์กลยุทธ์ที่นำเสนอต่อเด็กและเยาวชน กลยุทธ์หลักคือการนำหลักธรรมทางพุทธศาสนามาใช้เป็นแนวทางในการต่อต้านการทุจริต โดยใช้หลัก "หิริ" (ความละอายแก่ใจ) และ "โอตฺตปปะ" (ความเกรงกลัวต่อบาป) เพื่อสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ตัวอย่างที่เสนอคือการปลูกฝังจิตสำนึกในการปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต การมีความรับผิดชอบ และการพึ่งพาตนเอง นอกจากนี้ยังมีการเน้นการอบรมให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงผลกระทบของการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ รวมถึงการณรงค์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ

2) การถ่ายทอดกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน การถ่ายทอดกลยุทธ์นี้มุ่งเน้นการใช้สื่อที่เข้าใจง่าย เช่น คลิปวิดีโอหรือการจัดกิจกรรมที่มีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน การจัดการรณรงค์ผ่านสื่อออนไลน์ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และการสอดแทรกเนื้อหาในการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถม การปลูกฝังคุณธรรมในทุกช่วงวัยและเน้นการปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ใหญ่ในสังคม.

3) สาระสำคัญของกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต สาระสำคัญของกลยุทธ์นี้คือการพัฒนาเจตคติของเด็กและเยาวชนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต การเรียนรู้หลักธรรมะพุทธศาสนา โดยเฉพาะหลักหิริและโอตฺตปปะ ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างสังคมที่โปร่งใส การสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงการปลูกฝังพฤติกรรมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตั้งแต่ในครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา

4. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาการยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักพุทธวิธี

2) ควรศึกษาวิจัยการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามแนวพุทธศาสนา

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักความละอายแก่ใจผ่านแอปพลิเคชัน

บรรณานุกรม

1. หนังสือ

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อนุรุฑ ว่องวานิช. (2560). *แนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเยาวชนไทยด้วยหลักพุทธธรรมในยุค Thailand 4.0*. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 60.
- Phra Brahmaganabhorn (P. A. Payutto). (2005). *phra phrom khunāphoṅ* (Por A. payutto) [Towards Buddhist education]. (6th ed). Bangkok: Publisher Dharma.

2. รายงานการวิจัย/วิทยานิพนธ์

- ปรียานุช วัฒนกุล และธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์. (2563). *การศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายเยาวชนเพื่อส่งเสริมค่านิยมสุจริตและการต่อต้านการคอร์รัปชัน จังหวัดมหาสารคาม*, รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ผศ.ดร.วิษณุพงษ์ โพธิพิรุฬห์ และดร.อังศุธร ศรีสุทธิสอาด. (2563). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ราชการไทยไร้คอร์รัปชัน: การสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อการแจ้งเบาะแสการทุจริต*. ชุดโครงการสังคมไทยไร้คอร์รัปชัน สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
- ผศ.ดร.จุมพล ชื่นจิตต์ศิริ และคณะ. (2565). *รายวิจัยฉบับสมบูรณ์ “โครงการเฝ้าระวังและป้องกันการทุจริตจากนโยบายและโครงการของรัฐ”*. พุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

3. วารสาร

- เกรียงศักดิ์ โชควรรกุล. (2561). *ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันด้วยการสร้างค่านิยมของกลุ่มนักศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 20(2), 237 – 251.

- กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ และพระมหาอรุณ ปณฺญารุโณ. (2565). วิธีป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน
หน่วยงานภาครัฐ. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 2(2), 37-51.
- ชุมศักดิ์ นรารัตน์วงศ์และคณะ. (2562). การแก้ปัญหาคอร์รัปชันตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาใน
สังคมไทย. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 1(2), 5.
- ธศุ์ชาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2562). พุทธจริยศาสตร์: ทางเลือกของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน.
วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 6(ฉบับพิเศษ), 630-631
- บวร ชมขุนศรี และยุทธนา ประณีต. (2564). การส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและ
การตัดสินใจทางการเมืองตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของประชาชนในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 8(7), 132-142.
- พชรดนัย วัชรชนพัฒนธาดา. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการคอร์รัปชันขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น.
วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 12(2), 37 – 54.
- พัชรราวลัย ศุภกะ, พระมหาประกาศิต สิริเมธ และ สัญญา สุดประเสริฐ. (2561). พุทธบูรณาการในการ
บริหารชุมชนเมืองแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลเมืองไร่ขิง จังหวัดนครปฐม. *วารสารสันติศึกษา
ปริทรรศน์ มจร*, 6(ฉบับพิเศษ), 453 – 463.
- ไพศาล ว่องไวกลยุทธ์ และกมลพร กัลยาณมิตร. (2561). กลยุทธ์การป้องกันการทุจริต/คอร์รัปชันใน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1. *วารสารสถาบันวิจัย
ญาณสังวร*, 9(2), 143 – 153.
- วิไลวัจน์ กฤษณะภูติ, ภูวนิดา คุณผลิน และสมศักดิ์ พรพันธุ์. (2560). แนวทางการป้องกันและการแก้ไข
การทุจริตคอร์รัปชันตามทัศนะของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารราชนครินทร์,
มกราคม-มิถุนายน 2560*, หน้า 43 – 51.

4. E-book

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. .(2560). *ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามการทุจริต*. สืบค้น
7 มกราคม 2566, จาก https://www.nacc.go.th/article_attach/corruption.pdf
- จังหวัดขอนแก่น. (2564). *ข้อมูลประวัติจังหวัดขอนแก่น*. สืบค้น 22 มกราคม 2566, จาก
http://wittayalai.com/_files_school/1340100120/data/1340100120_1_20210901-094949.pdf

พัชรวรรณ นุชประยูร และคณะ. (2563). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่องการสังเคราะห์การทุจริตเชิงนโยบายเพื่อการออกแบบระบบและพัฒนากลไกการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายของไทย. สืบค้น 14 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.nacc.go.th/categorydetail/2022070610494794/20200610165330?>

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2563). แผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563-2565). สืบค้น 14 กรกฎาคม 2566, จาก https://lib.swu.ac.th/images/Documents/Researchsupport/apa_swu.pdf

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 21. (2566). การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ. สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2566, จาก http://nscr.nesdc.go.th/wpcontent/uploads/2021/02/NS-21_612-627.pdf

5. Website

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2566). พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553. สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.m-society.go.th/home.php>

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น. (2565). สืบค้น 22 กรกฎาคม 2565, จาก <https://www.dbd.go.th>
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). คลังกลางความรู้ด้าน HR. สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <http://wiki.ocsc.go.th/>.

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการทุจริตจังหวัดขอนแก่น. (2565). สืบค้น 25 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.khonkaen.go.th/khonkaen6/Thaitogether/>

อัครพงศ์ มาปรีดา และบุญสม เกษะประดิษฐ์. (2562). คอร์ปชั่นเชิงนโยบาย: กรณีศึกษาการบริหารจัดการกิจการพลังงานแห่งชาติในโครงการโซล่าฟาร์ม. สืบค้น 23 มกราคม 2566, จาก <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/304915>

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003. (2566). สืบค้น 20 พฤศจิกายน 2566, จาก <https://www.nacc.go.th/categorydetail/2019112314564018/20211202162041?>

6. หนังสือไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น. (2549). ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). ข้อมูล ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2550

7. ข้อมูลจากการลงสัมภาษณ์

สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น. (2565). ข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจกับกลุ่มสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น. เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2565.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. พระมหาวิรุฐ วิโรจโน, ผศ.ดร.

การศึกษา	ร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

2. ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์

การศึกษา	Ph.D. (Philosophy) Kurukshetra University, India
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

3. ผศ.ศักดิพงษ์ โสภากจร

การศึกษา	M.A. (Linguistics) Nagpur University, India
ตำแหน่ง ปัจจุบัน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน โทร. ๐๕๓-๒๔๒๓๘๖

ที่ อว ๓๙๑๔(๒)/๑๐๔๖๙ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

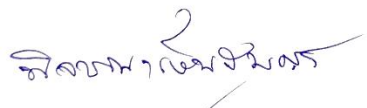
เจริญพร ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย จึงเจริญพรมาเพื่อขออนุญาตท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร.)
หัวหน้าโครงการวิจัย

(ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์)
๒๙ พ.ค. ๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....วิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน.....โทร.....๐๔๓-๒๔๒๓๘๖.....
 ที่.....อว ๗๙๑๔(๒)/ว๐๔๖๙.....วันที่.....๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖.....
 เรื่อง.....ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....

เจริญพร ผศ.ศักดิ์พงษ์ โสภางร

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร.)
 หัวหน้าโครงการวิจัย

เจริญพร
 (ศ.ดร. อภิวัฒน์ (พิมพ์)
 ๒๖ พ.ค. ๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน..... โทร. ๐๔๓-๒๔๒๓๘๖
 ที่ อว.๓๙๑๔(๒)/ว๐๔๖๙..... วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....

เรียน พระมหาวิรุธ วิโรจน์, ผศ.ดร.

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูสังฆรักษ์ ทวี ออกโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

พระครูสังฆรักษ์
ทวี ออกโย
ผศ.ดร.

(พระครูสังฆรักษ์ ทวี ออกโย, ผศ.ดร.)
 หัวหน้าโครงการวิจัย

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

- หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
- หนังสือขออนุญาตเก็บเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ที่ อว ๗๙๑๔/๙๐๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เจริญพร ประธานเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูสังฆรักษ์ ทวี ออกโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้ จึงเจริญพรมมาเพื่อขออนุญาตลงพื้นที่วิจัยท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุญาต

ขอเจริญพร

อนึ่งขอแจ้งให้ปจวช
ในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม
อัครดาบจับปลี

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

(นายรัตน์พล คีตไธสง)

ผู้ประสานงาน. พระครูสังฆรักษ์ ทวี ออกโย, ผศ.ดร.

โทรศัพท์มือถือ. ๐๘๖-๒๒๗-๒๐๔๘

ที่ อว ๗๙๑๔/๔๙๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
 โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ประธานเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูปลัด ทวี ออกโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดังกล่าวสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้ จึงเจริญพรมาเพื่อขออนุญาตลงพื้นที่วิจัย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุญาต

ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ประสานงาน. พระครูปลัด ทวี ออกโย, ผศ.ดร.

โทรศัพท์มือถือ. ๐๘๖-๒๒๗-๒๐๔๘

ที่ อว ๗๙๑๔/๔๔๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน/เจริญพร *นางชรรณี อกุศล*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการประชุมฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูปลัด ทวี อกโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมย่อย อาคารศูนย์วิทยบริการ สิริธร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

จึงเรียน/เจริญพรมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยหวังในความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ/ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ประสานงาน. พระครูปลัด ทวี อกโย, ผศ.ดร.

โทรศัพท์มือถือ. ๐๘๖-๒๒๗-๒๐๔๘

ที่ อว ๗๙๑๔/๔๙๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
 โทร ๐๔๓๒-๔๑-๔๔๔, ๐๔๓๒-๔๒-๓๘๖

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน/เจริญพร *พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการประชุมฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” โดยมี พระครูปลัด ทวี อภโย, ผศ.ดร. เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องประชุมย่อย อาคารศูนย์วิทยบริการ สิริธร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

จึงเรียน/เจริญพรมมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยหวังในความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ/ขอเจริญพร

(พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ประสานงาน. พระครูปลัด ทวี อภโย, ผศ.ดร.

โทรศัพท์มือถือ. ๐๘๖-๒๒๗-๒๐๔๘

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัด
ขอนแก่น

เจริญพร ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร. หัวหน้าโครงการวิจัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยงานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณแผ่นดินด้านการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2566 โดยการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (สกสว) กำลังทำโครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น” เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการทำวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งการทำโครงการวิจัยดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่าน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ คำตอบทุกข้อไม่มีผลกระทบต่อผู้ใด ไม่มีการนำไปเปิดเผยที่ใด เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบข้อความทุกข้อ ในการแปลผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะแปลผลโดยภาพรวมทั่วไป อีกทั้งคำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ดังนั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีความเสียหายต่อตัวท่านหรือสถานศึกษาของท่านแต่

ประการใดผู้วิจัยและคณะ หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ขอขอบคุณ และอนุโมทนา มา ณ โอกาสนี้

พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร. หัวหน้าโครงการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : .ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

13 – 15 ปี

16 – 18 ปี

3. การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา

4. สถานภาพความเป็นอยู่

อยู่กับพ่อแม่

อยู่กับปู่ย่าตายาย

อยู่หอพัก

5. รายได้จากครอบครัว

เดือนละไม่เกิน 5,000 บาท

เดือนละ 5,001 – 10,000 บาท

มากกว่าเดือนละ 10,000 บาท

ตอนที่ 2 ระดับพฤติกรรมกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพฤติกรรมกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นของผู้ตอบ ในแต่ละข้อว่าควรมีพฤติกรรมอยู่ในระดับใดโดยพิจารณาดังต่อไปนี้ไปนี้

ใช้ได้ ใช้ไม่ได้

ข้อ	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	ระดับพฤติกรรม	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ			
1	การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ)		
2	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)		
3	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น		
4	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น		
5	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ		
6	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม		
7	สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการพูดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ		
ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ			
8	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ)		
9	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)		

ข้อ	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	ระดับพฤติกรรม	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
10	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมี ความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น		
11	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมี ความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความ ชั่วเกิดขึ้น		
12	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมี การปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ		
13	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมี ความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม		
14	การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมี การพูดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ		
ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ			
15	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความละเอียดใจ (หิริ)		
16	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรยึดหลักความเกรงกลัว ต่อบาป (โอตตปปะ)		
17	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมา สังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น		
18	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรง และทางอ้อม		
19	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ		
20	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม		
21	การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพูดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ		
ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ			

ข้อ	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	ระดับพฤติกรรม	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
22	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความละเอียด ใส่ใจ (หิริ)		
23	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีหลักความเกรง กลัวต่อบาป (โอตตปปะ)		
24	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น		
25	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น		
26	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ		
27	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม		
28	การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไมโกหก ไม่พุดเท็จ ฯลฯ		
ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ			
29	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมี หลักความละเอียดใส่ใจ (หิริ)		
30	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตหลักความ เกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)		
31	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมี ความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น		
32	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีความ เพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่ว เกิดขึ้น		
33	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการ ปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ		
34	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมี ความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม		

ข้อ	กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริต ให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น	ระดับพฤติกรรม	
		ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
35	การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรมีการ พุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ		

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

กลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นท่านมีความคิดเห็น
อย่างไร ตามข้อความดังนี้ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต						
1	ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังจิตสำนึกหรือค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการทุจริต					
2	ผู้ปกครองในครอบครัวของท่านเองมีการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี ในการต่อต้านการทุจริต					
3	ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังให้บุตรหลานพึ่งพาตนเอง มีความ ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ					
4	การปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักประหยัดและอดออม ไม่ว่าจะเป็ ทรัพย์สินส่วนตัวหรือส่วนรวมก็ตาม จะช่วยให้ลดการทุจริต					
5	การปลูกฝังให้บุตรหลานมีระเบียบและเคารพกฎหมาย ควรปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต					
6	การปลูกฝังให้บุตรหลานปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนาจะช่วย แก้ปัญหาการทุจริต					
7	การปลูกฝังให้บุตรหลานมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยการแสดงออกด้วยการกระทำ เช่น เสียภาษีให้รัฐ เคารพ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
	กฎหมาย ปฏิบัติตามหลักของศาสนา เคารพเทิดทูนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม่ให้ใครมาทำลาย จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต					
กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต						
8	สถาบันการศึกษาทำหน้าที่การอบรมบ่มเพาะให้ลูกหลานได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ มีทักษะความรู้ ทั้งทางด้านสังคม การเมือง ตามแบบวิถีชีวิตประชาธิปไตย สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต					
9	การมีเสรีภาพ การเคารพในความแตกต่าง มีความเสมอภาค และการรักในความยุติธรรม สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต					
10	การพัฒนาปรับปรุงจิตสำนึกทางจริยธรรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างจริงจัง ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต					
11	การสร้างความรู้ตระหนักรู้ เกี่ยวกับการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต					
12	การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต โดยการประกวดสื่อหรืองานรณรงค์ โดยการจัดกิจกรรม การประกวดวาดภาพ การประกวดออกแบบโปสเตอร์ การจัดกิจกรรมค่าย					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา เกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูล

แนวทางการสัมภาษณ์

ชื่อเรื่องงานวิจัย

กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัด
ขอนแก่น

ผู้วิจัย

พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ผศ.ดร. และคณะ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) (สำหรับผู้เชี่ยวชาญการต่อต้านการทุจริต)
 โครงการวิจัย “กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและ
 เยาวชนในจังหวัดขอนแก่น”

ขอความกรุณาท่านในฐานะเป็นตัวแทนช่วยตอบแบบสัมภาษณ์นี้ ตามความเป็นจริงอย่าง
 ละเอียดและลึกซึ้ง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาคือการต่อต้าน
 การทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่นต่อไป

1. ท่านคิดว่าการต่อต้านการทุจริตควรมีวิธีการดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเสริมสร้างการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชน ควรใช้กลยุทธ์
 อะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

3. รูปแบบการถ่ายทอดการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอบคุณที่กรุณาเสียเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์

.....
.....
3. รูปแบบการถ่ายทอดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและ
เยาวชนควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอบคุณที่กรุณาเสียเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่องานวิจัย (IOC)

เรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน
จังหวัดขอนแก่น

1. ระดับพฤติกรรมกลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและ
เยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ					
1. การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตควรยึดหลักความ ละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตตามควรยึดหลักความ เกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความคิดที่ ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเพียร ที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่ว เกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการปฏิบัติ ที่ถูกต้อง (สัมมาภัมมัตตะ) ไม่กระทำความผิดกฎระเบียบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีความเห็นที่ ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตสังคมควรมีการพูดจาที่ ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ด้านยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ					
8. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการ ทุจริตควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการ ทุจริตยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
10. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
14. การยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ด้านสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามหลักพุทธบูรณาการ					
15. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความละเอียดแกใจ (หิริ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
16. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายตามควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
17. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
18. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรยึดหลักความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
19. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำผิดกฎระเบียบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
20. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
21. การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ด้านพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกตามหลักพุทธบูรณาการ					
22. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
23. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรยึดหลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอตตปปะ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
24. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
25. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
26. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่กระทำความผิดกฏระเบียบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
27. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลองคลองธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
28. การพัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุกควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ด้านการปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตตามหลักพุทธบูรณาการ					
29. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริตควรยึดหลักความละเอียดถี่ถ้วน (หิริ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต หลักความเกรงกลัวต่อบาป (โอดตັปปะ)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
30. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความคิดที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) ไม่ เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
31. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความเพียรที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) เพื่อ ระวังมิให้บาปหรือความชั่วเกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
32. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง (สัมมากัมมันตะ) ไม่ กระทำผิดกฎระเบียบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
33. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ตามครรลอง คลองธรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
34. การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการ ทุจริตควรมีการพุดจาที่ถูกต้อง (สัมมาวาจา) เช่น ไม่โกหก ไม่พูดเท็จ ฯลฯ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ค่า IOC = 1.00

สรุปว่า ใช้ได้

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดขอนแก่น

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
กลยุทธ์การปลูกฝังจิตสำนึกตามวิถีไทยในการต่อต้านการทุจริต					
1. ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังจิตสำนึกหรือค่านิยมความเชื่อวัฒนธรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ผู้ปกครองในครอบครัวของท่านเองมีการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีในการต่อต้านการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ครอบครัวของท่านมีการปลูกฝังให้บุตรหลานพึงพาตนเอง มีความขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. การปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักประหยัดและอดออม ไม้ว่าจะเป็นทรัพย์สินส่วนตัวหรือส่วนรวมก็ตาม จะช่วยลดการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. การปลูกฝังให้บุตรหลานมีระเบียบและเคารพกฎหมาย ควรปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. การปลูกฝังให้บุตรหลานปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนาจะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. การปลูกฝังให้บุตรหลานมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยการแสดงออกด้วยการกระทำ เช่น เสียภาษีให้รัฐ เคารพกฎหมาย ปฏิบัติตามหลักของศาสนา เคารพเทิดทูนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม้ให้ใครมาทำลาย จะช่วยแก้ปัญหาการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
กลยุทธ์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในการต่อต้านการทุจริต					
8. สถาบันการศึกษาทำหน้าที่การอบรมบ่มเพาะให้ลูกหลานได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ มีทักษะความรู้ ทั้งทางด้านสังคม การเมือง ตามแบบวิถีชีวิตประชาธิปไตย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต					
9. การมีเสรีภาพ การเคารพในความแตกต่าง มีความเสมอภาค และการรักในความยุติธรรม สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. การพัฒนาปรับปรุงจิตสำนึกทางจริยธรรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างจริงจัง ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11. การสร้างความตระหนักรู้ เกี่ยวกับการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต โดยการประกวดสื่อหรืองานรณรงค์ โดยการจัดกิจกรรม การประกวดวาดภาพ การประกวดออกแบบโปสเตอร์ การจัดกิจกรรมค่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

$$\frac{\text{ค่า IOC}}{\text{สรุปว่า}} = 1.00$$

สรุปว่า ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของการวิจัย

Reliability Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.874	47

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
s1	1.1667	.37905	30
s2	1.1333	.34575	30
s3	1.0667	.25371	30
s4	1.1000	.30513	30
s5	1.1333	.34575	30
s6	1.0667	.25371	30
s7	1.1333	.34575	30
s8	1.1333	.34575	30
s9	1.0667	.25371	30
s10	1.1333	.34575	30
s11	1.0667	.25371	30
s12	1.0667	.25371	30
s13	1.0667	.25371	30
s14	1.1000	.30513	30
s15	1.1667	.37905	30
s16	1.1333	.34575	30
s17	1.0667	.25371	30
s18	1.1333	.34575	30
s19	1.1000	.30513	30
s20	1.1333	.34575	30
s21	1.0333	.18257	30
s22	1.1000	.30513	30
s23	1.0333	.18257	30

s24	1.1333	.34575	30
s25	1.1000	.30513	30
s26	1.0333	.18257	30
s27	1.1333	.34575	30
s28	1.1333	.34575	30
s29	1.0667	.25371	30
s30	1.0667	.25371	30
s31	1.0000	.00000	30
s32	1.1000	.30513	30
s33	1.0667	.25371	30
s34	1.1000	.30513	30
s35	1.1333	.34575	30
k1	3.7000	1.36836	30
k2	3.9667	1.29943	30
k3	4.2333	1.07265	30
k4	4.1667	1.01992	30
k5	4.0333	1.12903	30
k6	4.2333	.89763	30
k7	3.9333	.98027	30
k8	4.1667	.94989	30
k9	4.1667	.87428	30
k10	4.1000	1.06188	30
k11	4.1667	1.08543	30
k12	4.1000	.95953	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
s1	86.2000	113.131	.316	.872
s2	86.2333	112.944	.376	.871
s3	86.3000	114.769	.183	.873
s4	86.2667	114.202	.235	.873
s5	86.2333	113.151	.348	.871
s6	86.3000	114.010	.323	.872
s7	86.2333	113.151	.348	.871
s8	86.2333	115.013	.094	.874
s9	86.3000	113.941	.336	.872
s10	86.2333	114.806	.122	.874
s11	86.3000	114.217	.285	.872
s12	86.3000	115.459	.056	.874

s13	86.3000	115.734	.005	.874
s14	86.2667	113.099	.406	.871
s15	86.2000	112.924	.342	.871
s16	86.2333	113.840	.253	.872
s17	86.3000	114.700	.195	.873
s18	86.2333	114.944	.103	.874
s19	86.2667	114.892	.129	.874
s20	86.2333	113.840	.253	.872
s21	86.3333	115.747	.012	.874
s22	86.2667	113.099	.406	.871
s23	86.3333	116.023	-.058	.874
s24	86.2333	113.840	.253	.872
s25	86.2667	113.651	.320	.872
s26	86.3333	115.747	.012	.874
s27	86.2333	114.047	.225	.873
s28	86.2333	114.047	.225	.873
s29	86.3000	115.459	.056	.874
s30	86.3000	115.872	-.020	.875
s31	86.3667	115.826	.000	.874
s32	86.2667	113.375	.363	.872
s33	86.3000	115.734	.005	.874
s34	86.2667	113.651	.320	.872
s35	86.2333	115.151	.075	.874
k1	83.6667	101.126	.466	.871
k2	83.4000	99.352	.571	.867
k3	83.1333	106.051	.390	.871
k4	83.2000	104.924	.472	.869
k5	83.3333	99.954	.647	.863
k6	83.1333	102.189	.707	.862
k7	83.4333	101.495	.677	.863
k8	83.2000	100.855	.737	.861
k9	83.2000	103.545	.647	.864
k10	83.2667	102.616	.562	.866
k11	83.2000	101.959	.579	.866
k12	83.2667	100.892	.727	.861

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
87.3667	115.826	10.76227	47

ภาคผนวก ฉ

- หนังสือรับรองงานวิจัยการผ่านจริยธรรมในมนุษย์
- ใบผ่านจริยธรรมในมนุษย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
หนังสือรับรองให้ไว้เพื่อแสดงว่า

โครงการวิจัยเรื่อง

(ภาษาไทย) กลยุทธ์การเสริมสร้างพุทธบูรณาการในการต่อต้านการทุจริตให้กับเด็กและเยาวชนใน
จังหวัดขอนแก่น

(ภาษาอังกฤษ) Strategies for enhancing buddhist integration in Anti-Corruption for
children and youth in Khon Kaen Province

ผู้วิจัย: พระครูสังฆรักษ์ ทวี ช่างมณี สังกัด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

สำหรับเอกสาร:

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566
3. แบบคำชี้แจงสำหรับอาสาสมัคร ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566
4. แบบใบยินยอมให้ทำการวิจัยจากผู้ถูกวิจัย ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566
5. แบบบันทึกข้อมูล ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566
6. ประวัติผู้วิจัย ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2566

ได้ผ่านการรับรอง จากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม
คำประกาศเฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และแนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) โดยขอให้
รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ลงชื่อ.....

(นายแพทย์พรเจริญ เจียมบุญศรี)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ประจำสาขาวิชา คณะที่ 2

ลำดับที่ 050/2566

เลขที่ : HE662053

วันหมดอายุ : 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เลขที่ 2 ถนนราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000 โทร. 045 352000 ต่อ 5141, 5143

เลขที่ MBUISC.BHRE2-25

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 มอบวุฒิบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย,ดร.

ได้ผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
 หลักสูตรการฝึกอบรม ๑ วัน
 เรื่อง หลักจริยธรรมพื้นฐาน และการทบทวนพิจารณาโครงการวิจัยด้านสังคมศาสตร์
 สำหรับอาจารย์ นักวิจัยทั่วไป และนักศึกษา
 ประกอบด้วย ๙ ประเด็นความรู้

ประเด็นความรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการของจริยธรรมการวิจัย (History of Research Ethics)
 ประเด็นความรู้ที่ ๒ หลักจริยธรรมการวิจัยพื้นฐาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Principles of Research Ethics, Laws, and Regulations)
 ประเด็นความรู้ที่ ๓ กระบวนการขอความยินยอม (Informed Consent Process)
 ประเด็นความรู้ที่ ๔ การวิจัยในกลุ่มอ่อนแอ/เปราะบาง (Research among Vulnerable Population)
 ประเด็นความรู้ที่ ๕ การรักษาความลับ (Confidentiality)
 ประเด็นความรู้ที่ ๖ การประเมินคุณประโยชน์และความเสี่ยง (Risk and Benefit Assessment)
 ประเด็นความรู้ที่ ๗ จริยธรรมการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ (Ethical Consideration in Social Studies)
 ประเด็นความรู้ที่ ๘ หน้าที่ความรับผิดชอบของนักวิจัยทั้งก่อนและหลังได้รับการรับรองให้ทำงานวิจัย (Responsibility of Investigators including Pre and Post Review Process)
 ประเด็นความรู้ที่ ๙ ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 วุฒิบัตรนี้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๗
 ของงมีความสุขความเจริญไพบูลย์ในพระพุทธศาสนาเป็นนิตย์ เทอญ
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

 (พระเทพวัชรเมธี, ผศ.ดร.)
 อธิการบดี
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

 (พระครูสุธีจรรย์วัฒน์, ผศ.ดร.)
 รองอธิการบดี
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

 (ศ.เกียรติคุณ ดร.พญ.จันทรา กาบวัง เหล่าถาวร)
 ประธานมูลนิธิ SIDCER-FERCAP

เลขที่ MBUIISC.BHRE2-99

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มอบวุฒิบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายแสงอาทิตย์ ไทยมิตร

ได้ผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หลักสูตรการฝึกอบรม ๑ วัน

เรื่อง หลักจริยธรรมพื้นฐาน และการทบทวนพิจารณาโครงการวิจัยด้านสังคมศาสตร์
สำหรับอาจารย์ นักวิจัยทั่วไป และนักศึกษา

ประกอบด้วย ๙ ประเด็นความรู้

- ประเด็นความรู้ที่ ๑ วิชาของการของจริยธรรมการวิจัย (History of Research Ethics)
- ประเด็นความรู้ที่ ๒ หลักจริยธรรมการวิจัยพื้นฐาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Principles of Research Ethics, Laws, and Regulations)
- ประเด็นความรู้ที่ ๓ กระบวนการขอความยินยอม (Informed Consent Process)
- ประเด็นความรู้ที่ ๔ การวิจัยในกลุ่มอ่อนแอ/เปราะบาง (Research among Vulnerable Population)
- ประเด็นความรู้ที่ ๕ การรักษาความลับ (Confidentiality)
- ประเด็นความรู้ที่ ๖ การประเมินคุณประโยชน์และความเสี่ยง (Risk and Benefit Assessment)
- ประเด็นความรู้ที่ ๗ จริยธรรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Ethical Consideration in Social Studies)
- ประเด็นความรู้ที่ ๘ หน้าที่ความรับผิดชอบของนักวิจัยทั้งก่อนและหลังได้รับการรับรองให้ทำงานวิจัย (Responsibility of Investigators including Pre and Post Review Process)
- ประเด็นความรู้ที่ ๙ ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

วุฒิบัตรนี้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๗

ขอจงมีความสุขความเจริญไพบุลย์ในพระพุทธศาสนาเป็นนิตย์ เทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(พระเทพวชิรเมธี, ผศ.ดร.)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(พระครูสุธีจรรย์วัฒน์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

(ศ.เกียรติคุณ ดร.พญ.จันทรา กาบวัง เหล่าถาวร)

ประธานมูลนิธิ SIDCER-FERCAP

Thoi MOOC
Thailand Massive Open Online Course Platform

แพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ตลอดชีวิต | กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สุราณี แสงมะโน
ได้ผ่านการเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์การวัดผลในรายวิชา

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เบื้องต้น (5 ชั่วโมงการเรียนรู้)
พัฒนารายวิชาโดย มหาวิทยาลัยนเรศวร

รศ.ดร.พิชารักษ์ สุดชาฮญา
เลขานุการและกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 1 & 3
มหาวิทยาลัยนเรศวร

นายแพทย์สมบูรณ์ ตันสุกสวัสดิ์กุล
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 1 & 3
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนวิทย์ คำดี
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 2
มหาวิทยาลัยนเรศวร

หมายเลขใบรับรอง: e557eee0095b453594bd21fdaae0cd18

1 สิงหาคม 2021

ประวัตินักวิจัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ	พระครูปลัด ทวี อภโย (ชายมณี)
ตำแหน่ง	อาจารย์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์)
ประวัติการทำงาน	<p>พ.ศ. 2549 - 2552 พระสอนศีลธรรม ประจำโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย</p> <p>พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต อีสาน</p>
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2561 ร.ด (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม</p> <p>พ.ศ. 2550 ศศ.ม (สังคมวิทยาการพัฒนา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น</p> <p>พ.ศ. 2546 ศน.บ (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย</p>
ผลงานทางวิชาการ	<p>พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย, กฤติยาพร คำไข, เจนนภา หาญโงน และภาวิณี วงษ์กันหา. (2565). โควิด-19กับภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 9(9), 1-14</p> <p>Phrakhrusangkharak Thawee Abhayo, et al. (2021). Leadership According to the Buddhist Concepts. Turkish Journal of Computer and Mathematics Education, 12(8), 2428-2433 (Scopus Q4).</p> <p>พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย (ชายมณี). (2561). บทสังเคราะห์ : การเมืองเรื่องการเลือกตั้งในสังคมไทย, วารสารวิชาการแสงอีสาน, ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2561) หน้า 181-195</p>
ผลงานการวิจัย	<p>พระครูปลัดสุรวุฒิ จนุทธมโม, พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย, พระปลัดวสันต์ ธีรวโร, อัครเดช นีละโยธิน, แสงอาทิตย์ ไทยมิตร, สุรศักดิ์ อุดเมืองเพี้ย. (2566). นวัตกรรมสื่อสารเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันปัญหาเสพติดและการท้องไม่พร้อมของเยาวชนกลุ่มเปราะบางในจังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการธรรมทรรศน์ มจร.ขอนแก่น, 23(1), 195-206</p> <p>พระใบฎีกาทวี อภโย และคณะ. (2563). การเสริมสร้างสุขภาพด้วยหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์สำหรับชุมชนชนบทประทานในจังหวัดขอนแก่น. พัฒนวารสาร (Baddhana Journal) ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2563) Vol.7</p>

No.2 (July - December 2020) ISSN: 2730-1702 0(online) หน้า 62-72
พระครูสังฆรักษ์ทวี อกโย (ซ้ายมณี). (2562). รูปแบบการจัดสวัสดิการชุมชน :
กรณีศึกษาชุมชนบ้านโนนชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น,
วารสารสถาบันวิจัยพินลธรรม , ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม –
มิถุนายน 2562 หน้า 37-46 ISSN: 2465-3705

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12 ถนนราษฎร์คินทร์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ พระมหามหาวินทร์ (ปรีสุตโตโม) อามาตมนตรี
ตำแหน่ง รองอธิการบดีด้านวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยมห
 มกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550 Ph.D. Buddhist Studies University of Delhi,
 India
 พ.ศ. 2548 M.Phil. Buddhist Studies University of Delhi,
 India
 พ.ศ. 2544 ศน.ม. พุทธศาสนาและปรัชญา ม.มหากุฏราชวิทยาลัย
 พ.ศ. 2540 ศน.บ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ม.มหากุฏราช
 วิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2566-ปัจจุบัน รองอธิการบดีด้านวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการและการวิจัย

พระมหามหาวินทร์ ปรีสุตโตโม. (2560). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี
 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม
 เมษายน 2560, หน้า 139-154.

พระมหามหาวินทร์ ปรีสุตโตโม. (2561). ปรัชญาสากล : วิเคราะห์และ
 วิจารณ์ (The Universal Philosophy : Analysis and
 Criticism)” วารสารศึกษาศาสตร์ มจร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
 มกราคม-มิถุนายน 2561. หน้า 1-28.

พระมหามหาวินทร์ ปรีสุตโตโม. (2562). ธรรมะเพื่อการพยาบาล :
 พุทธปรัชญาเชิงวิเคราะห์” วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรม
 ศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2562. หน้า 44-53.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
248 ม.1 ถ.ศาลายา – นครชัยศรี ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ	พระครูปลัดสุรวุฒิ จนทดมโม
ตำแหน่ง	อาจารย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2557	ศน.ด. (พุทธศาสนศึกษา)
พ.ศ. 2549	ศน.ม. (พุทธศาสนาและปรัชญา)
พ.ศ. 2544	ศน.บ. (ปรัชญา)
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2557-2562	อาจารย์ประจำหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา
พ.ศ. 2558-2562	หัวหน้างานกิจการนักศึกษาปกติคฤหัสถ์
พ.ศ. 2563-2565	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
พ.ศ. 2563-2565	อาจารย์ผู้ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยพุทธศาสตร์และปรัชญา
พ.ศ. 256- ปัจจุบัน	รองหัวหน้างานธรรมศึกษา
พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน	ผู้ช่วยบรรณาธิการวารสารลุ่มน้ำโขง

ผลงานทางวิชาการ

พระมหาสุรวุฒิ จนทดมโม,ดร. (2562). “วาระสติแห่งชาติ” (National Mindfulness Agenda) วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, 7(3), 299-314. (TCI 2)

ผลงานการวิจัย

พระมหาสุรวุฒิ จนทดมโม. (2562). แรงจูงใจในการปฏิบัติธรรมของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
จังหวัดขอนแก่น.วารสารวิชาการธรรมทรรศน์, 19(1),
หน้า 257-266. (TCI 1)

พระมหาสุรวุฒิ จนทดมโม, พระมหาประสงค์ กิตติญาโณ. (2560).
การพัฒนาตรีความสามารถด้านการอ่านภาษาบาลีโดยใช้
บทสวดมนต์ของนักศึกษา ปริญญาชั้นปีที่ 1.
วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์

นศรสวรรค์, 5(3), หน้า 59-70. (TCI 2)

พระมหาสุรวุฒิ จนทดมโม. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.
วารสารวิชาการแสงอีสาน,มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, 15(1), หน้า 64-80. (TCI 2)

พระมหาสุรวุฒิ จนทดมโม. (2564). การเสริมสร้างสุขภาพด้วย
หลักปาริสุทธิศีลสำหรับหญิงกลุ่มเสี่ยงใน
จังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการธรรมทัศน์, 21(1),
หน้า 65-76 (TCI 1).

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12 ถนนราษฎร์คณิง
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น
จังหวัดขอนแก่น 40000
เบอร์โทรศัพท์ : 0846043313
Email: surawutsung@gmail.com

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ	นายแสงอาทิตย์ ไทยมิตร
ตำแหน่ง	อาจารย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ)
พ.ศ. 2547	ศน.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553-ปัจจุบัน	อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ผลงานทางวิชาการ	
แสงอาทิตย์ ไทยมิตร. (2558). พุทธวิธีการบริหารกับจริยธรรมภาวะผู้นำเชิงพุทธ. วารสาร MBU Education Journal คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย, 3(2), หน้า 177-185	
แสงอาทิตย์ ไทยมิตร. (2562). ฝึตาโขน : พุทธศรัทธาในรูปแบบของวัฒนธรรมพื้นบ้าน วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, 8(2), หน้า 214-225	
ผลงานการวิจัย	
แสงอาทิตย์ ไทยมิตร. (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดย ใช้กิจกรรมการเล่นิทานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารวิชาการแสงอีสาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, 15(1), หน้า 64-80	
แสงอาทิตย์ ไทยมิตร. (2562). เกมกับการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กรณี ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนน้ำพองศึกษา. วารสารวิชาการ พระพุทธศาสนาเขตลุ่มน้ำโขง, 3(1), หน้า 1-9	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12 ถนนราษฎร์คณิง ตำบลโนนเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000